01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

01-07-

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἦχος πλ. α' Πα

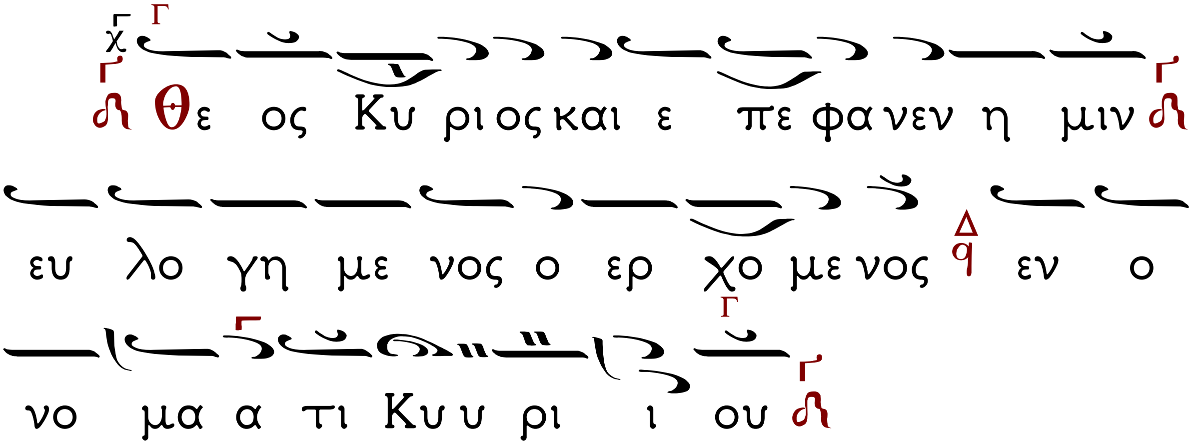

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.(Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

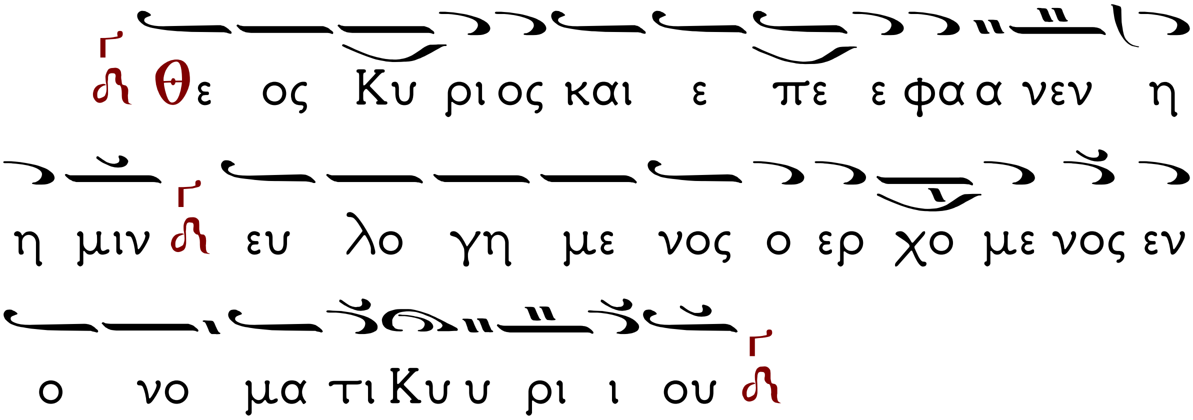

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

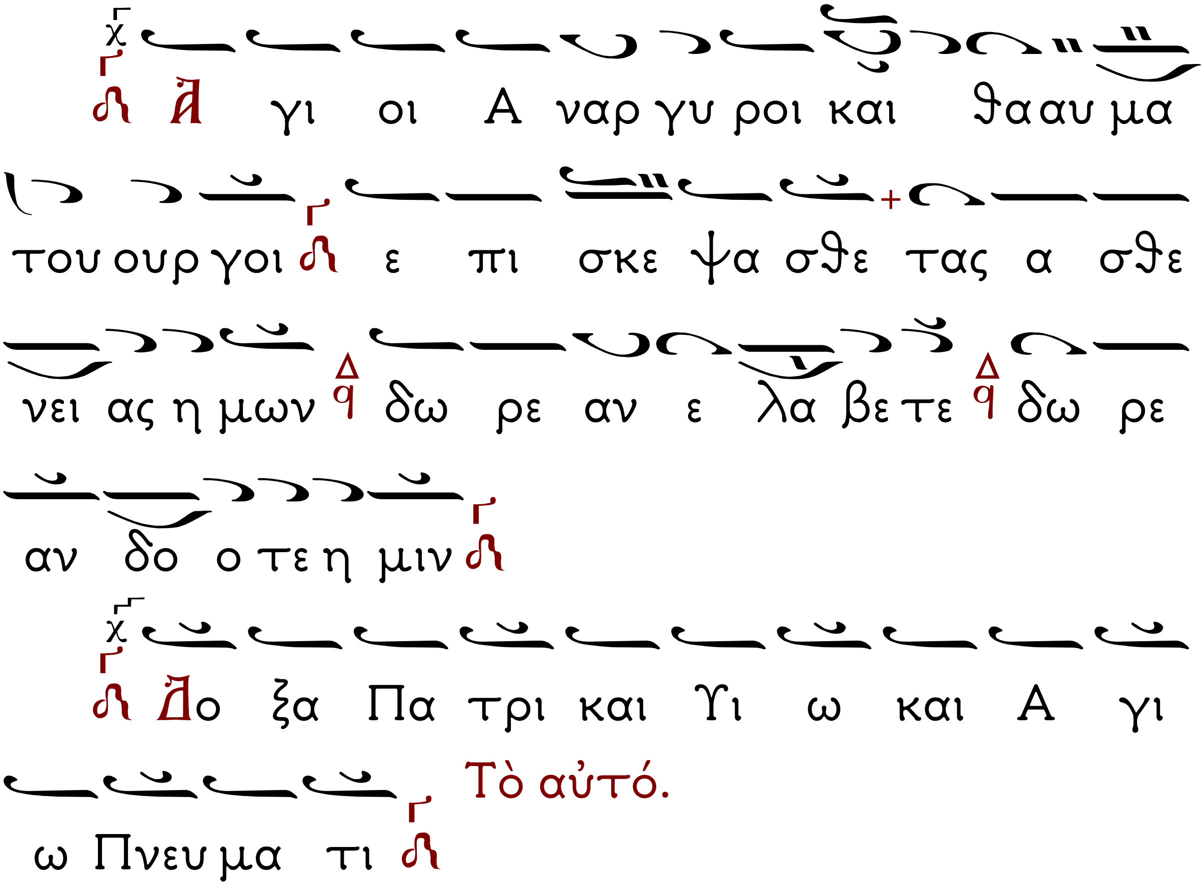

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

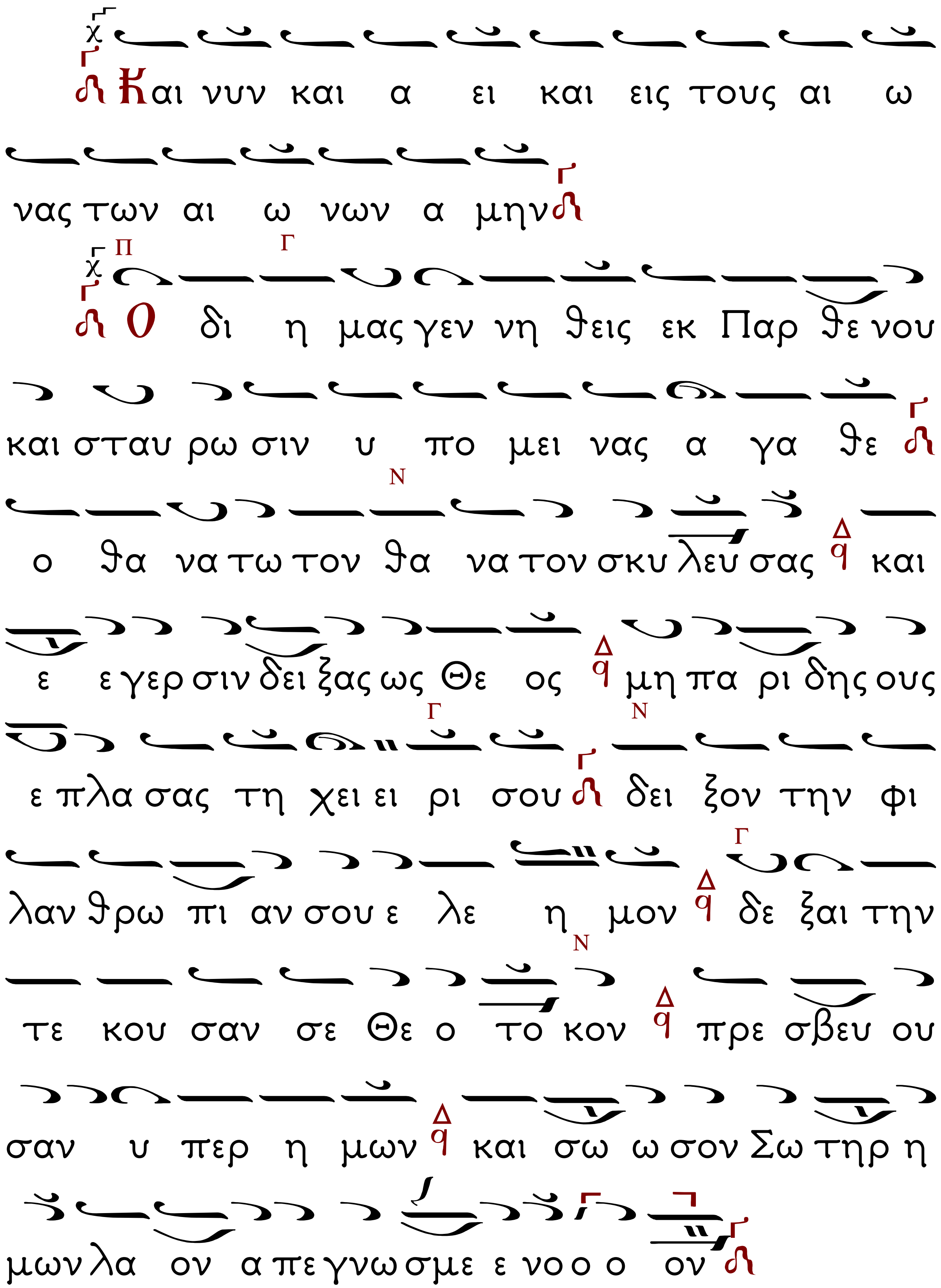

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου, Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος δ´.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ κ(αὶ) ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ Γ τος

Ἐκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σω τηρ μου Δίς

Οἱ μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
σε σθε α πε ξη ραμ με νοι Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υἱ ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Ἁ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον Ἦχος δ΄

Τοις Α γι ι οις τοις εν τη γη αυ

του ε θαυ μα στωσεν ο Κυ ρι ος Δίς

Στίχος. Ἰδοὺ δὴ τὶ καλὸν ἤ τι τερπνὸν ἀλλ' ἤ τῳ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα.

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

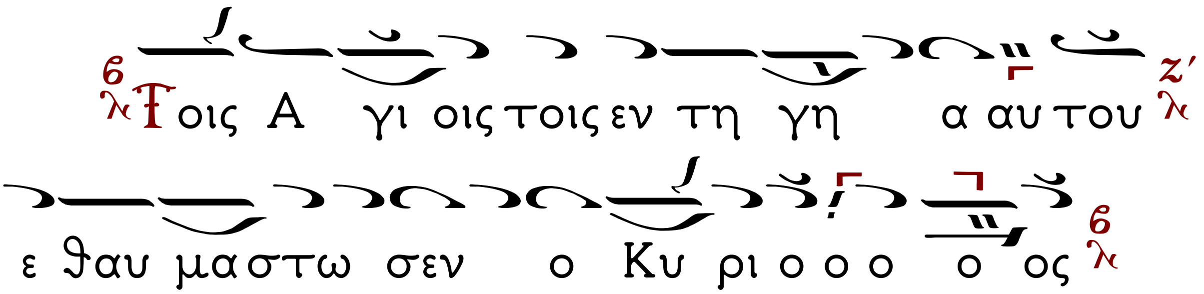

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Α μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον Αι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

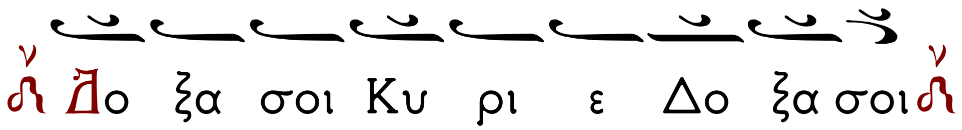

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α ναρ γυ υ ρων πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οικ τιρ μων σου ε ξα λει ψον

το α νο ο ομη μα α μου

Η πη γη των ι α α μα α α των ε

να και μο νον ε θε ρα πε ε ευ ε ε ε του

ε ε τους η σκη νη των Α να αρ γυ υ υ

ρων α παν το πλη η η θος θε ρα πευ ει ει

ει τω ω ων νο ο σου ου ουν των α νεν δε

ης γαρ υ παρ χει και α δα πα α α νη

νη η η τος ο πλου το ο ος τω ω ων Α

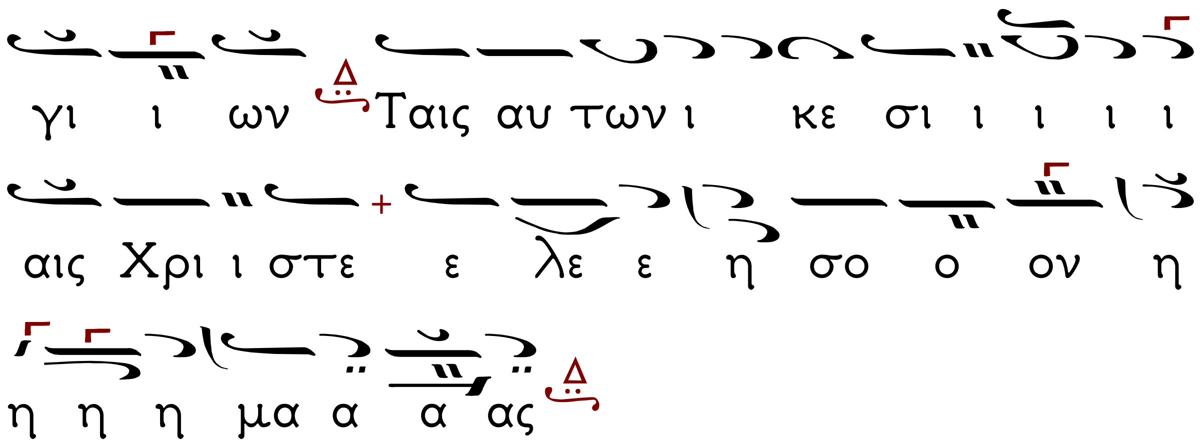
γι ι ων Ταις αυ των ι κε σι ι ι ι ι
αις Χρι ι στε ε λε ε η σο ο ον η
η η η μα α α ας

Οἱ Κανόνες·

Ὠδὴ α΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος Γα

Ὑ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και την Αι γυ πτι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δὶς

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις

προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ
λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την
του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

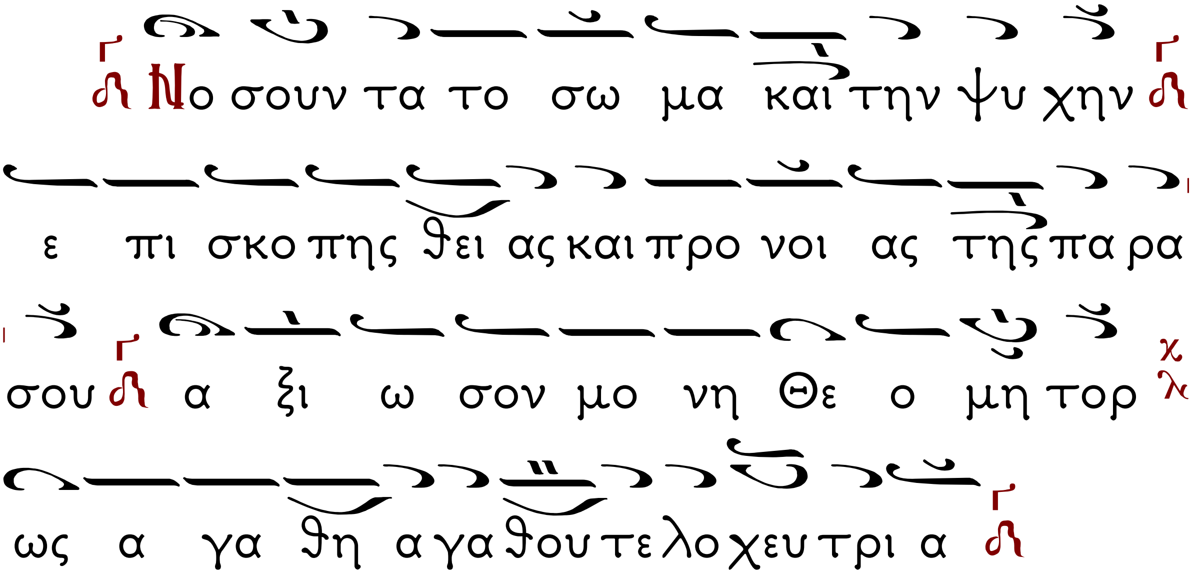

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεϊκῇ φωταυγεῖς Ἀνάργυροι, καταυγάσατε ἡμῶν, τὰς ψυχάς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλύν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Δόξα...

Ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου τὰς δωρεάς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλά, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκτεις Ἁγνή, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτήν, ὃν δυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ΄.

Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος πλ. α΄

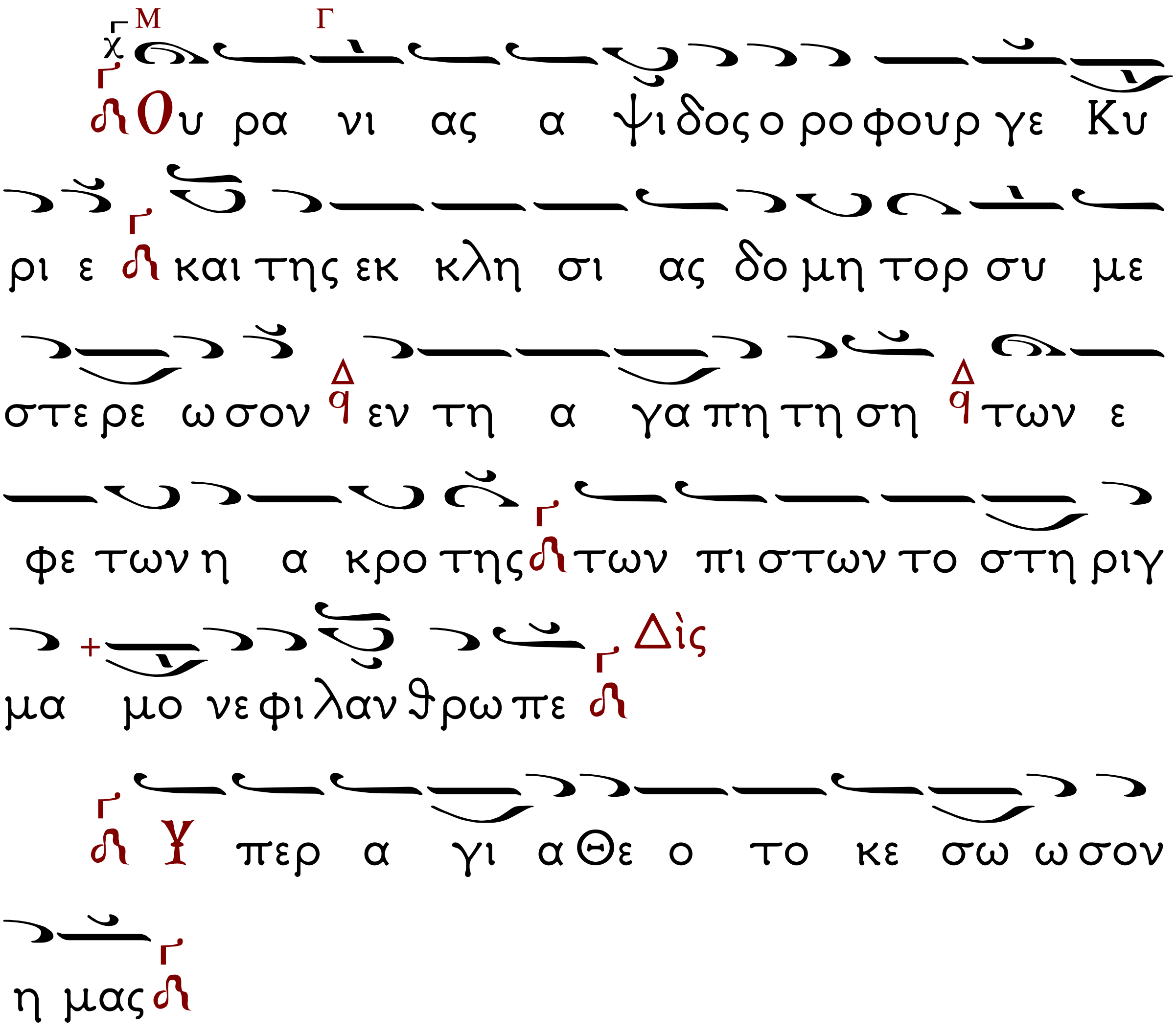

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ
με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
των α γα θων η αι τι α των πι στων το
στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νελ

λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Ὠδὴ γ΄. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ κόσμος ᾄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ᾽ ἑκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ Ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων ὄντως ἰσοστάσιοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὑμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζετε

Δόξα...

Ἰδοὺ συνήθροισται λαός, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνῆσαι τὰς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν, ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς πληρώσατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνή, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλογα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν Πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρονημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐναυτῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου, Ἄχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ Ἔνδοξοι, ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον

Μὴν Ἰούλιος ἔχων ἡμέρας λα΄

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄ καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφοὺς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἕν, ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.
Πρώτῃ Ἰουλίοιο λίθοισιν Ἀνάργυροι ἤθλουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος Ῥύακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πέτρου, πατρικίου γενομένου ἐν τοῖς Εὐάνδρου.

Ὁ ὅσιος Λέων ὁ ἐρημίτης, γυμνὸς διάγων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δισχίλιοι μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι εἴκοσι πέντε μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδείᾳ πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος λ΄ τος

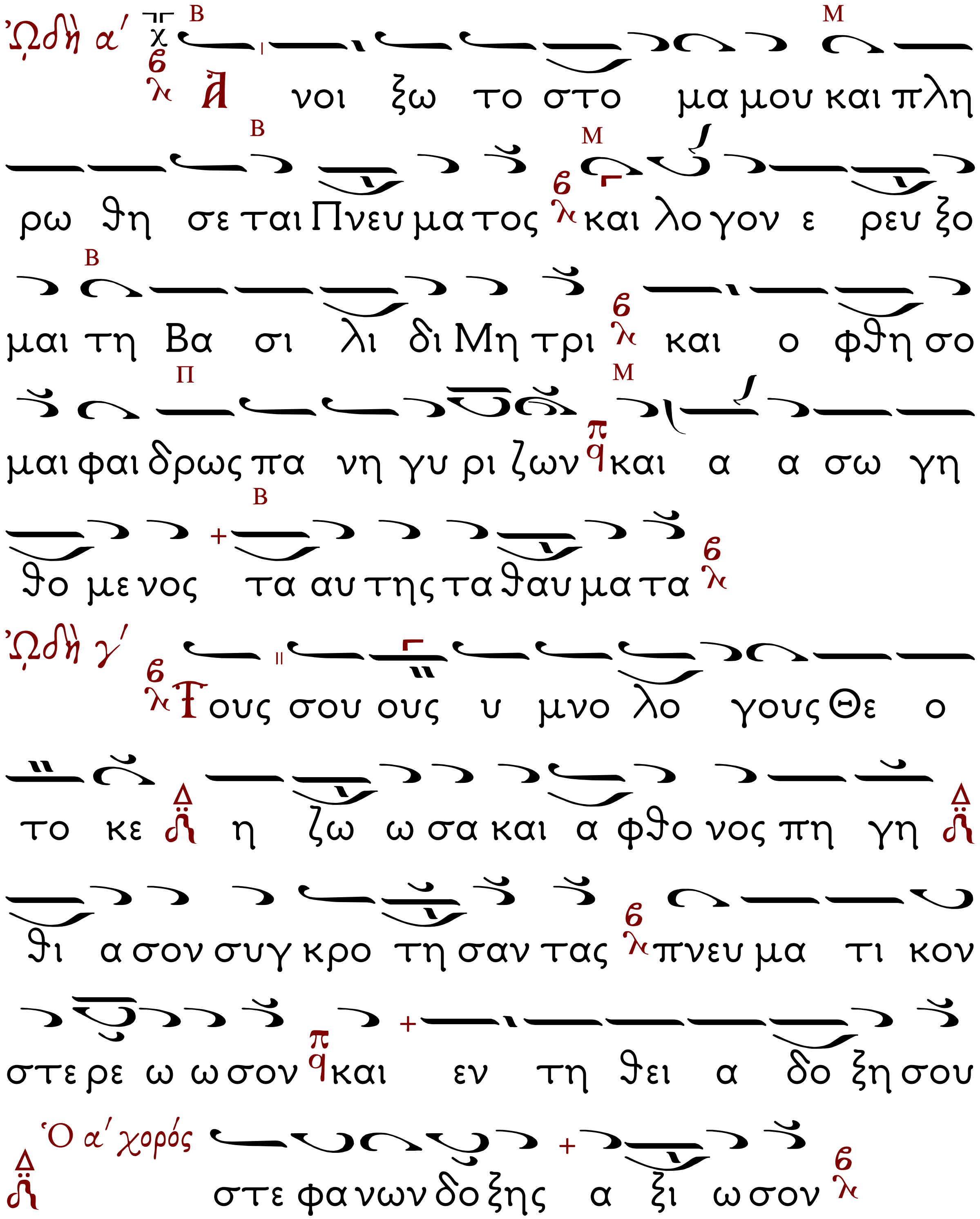

Ὠδὴ δ′ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε′ Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη ρι αν βρα βευ ον τα

Ὠδὴ στʹ

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο μη

το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες

Ὠδὴ ζʹ

Ουκ ε λα α τρευ σαν τη

κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι

σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

πε ρυ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος

και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ ηʹ

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

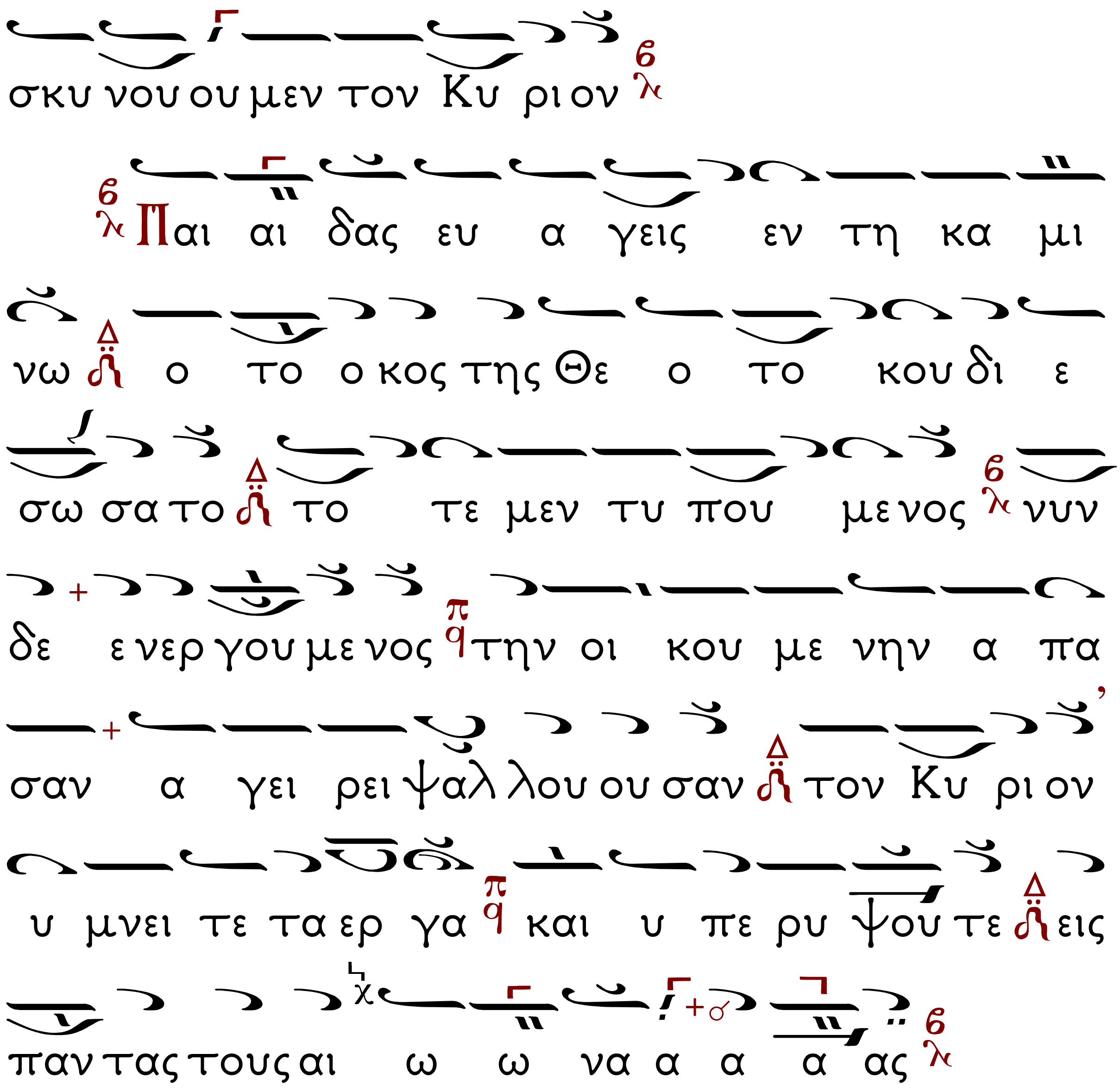

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ και ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Τιμιωτέρα Ἦχος

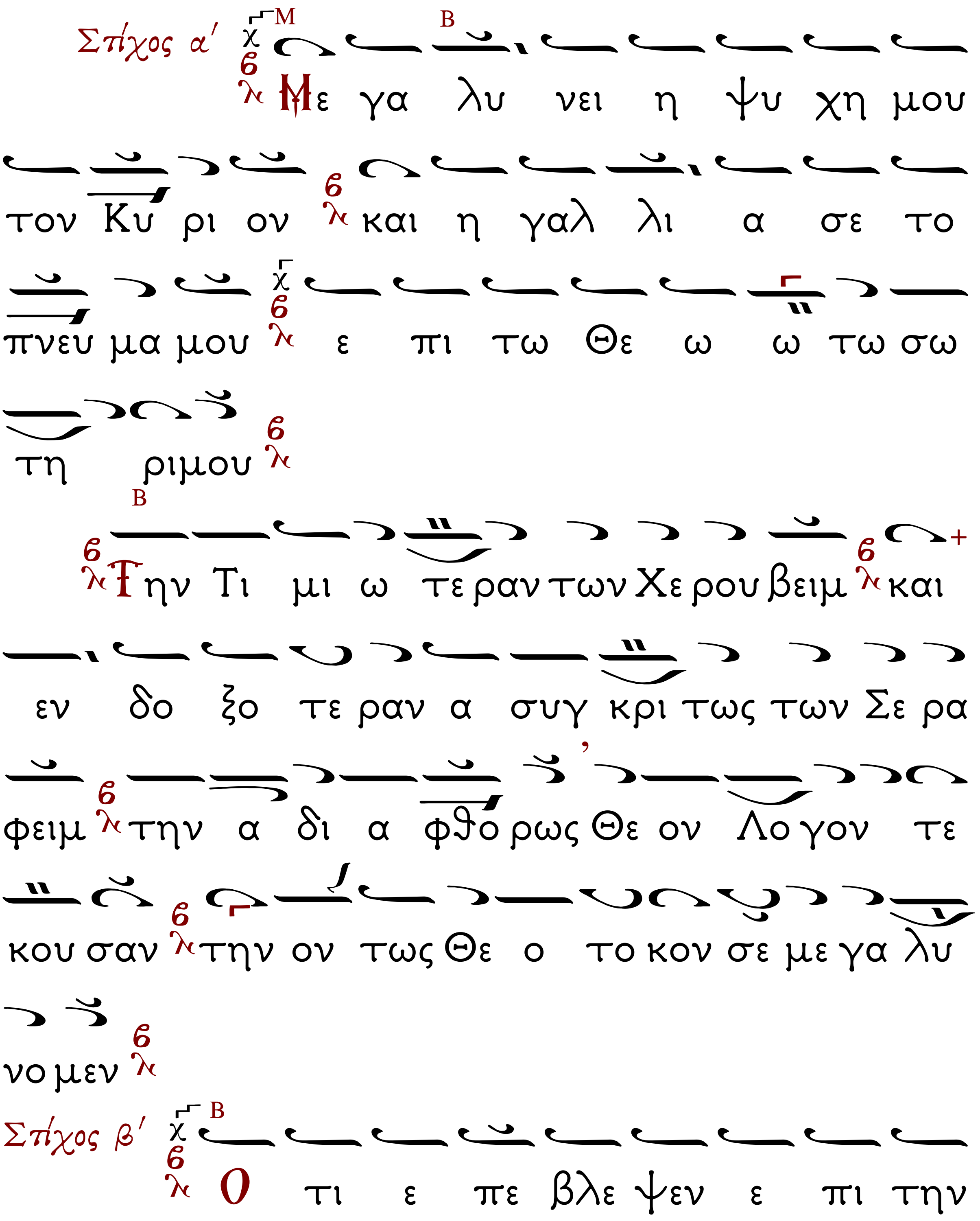

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

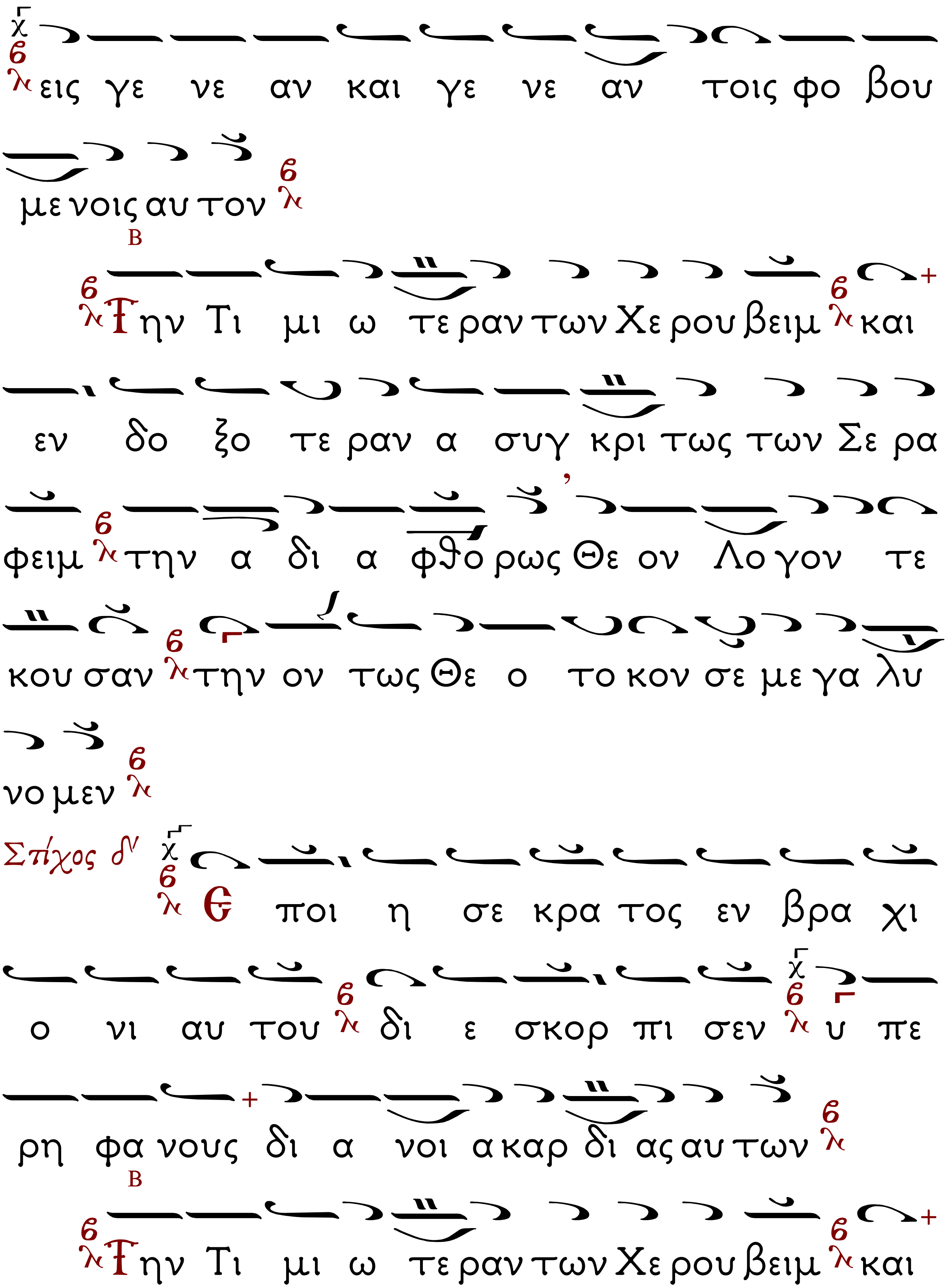
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος δ'
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

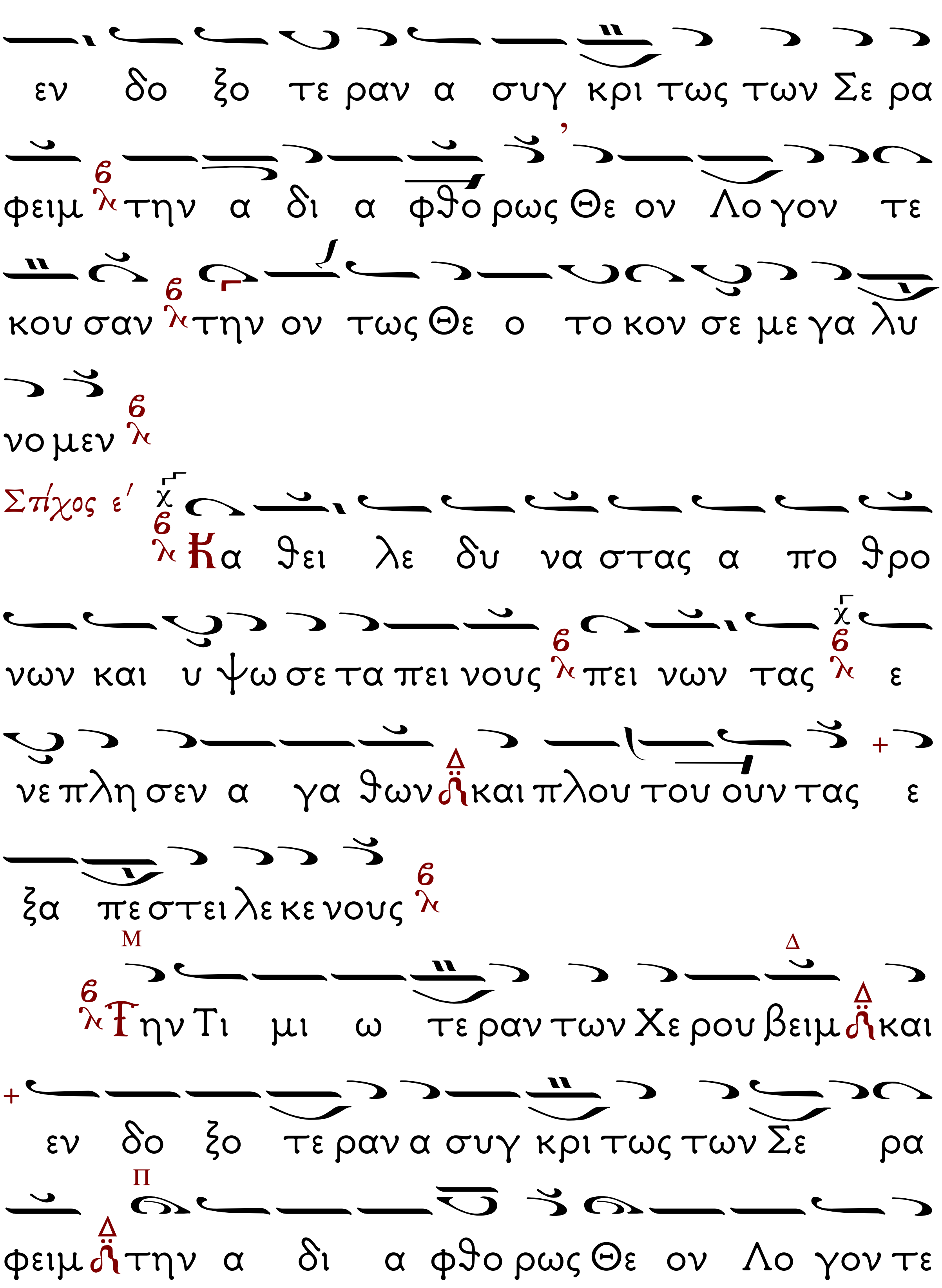
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος ε΄
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος στ' Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

Ἅ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
δε α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον.
Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.
Ἦχος Γα

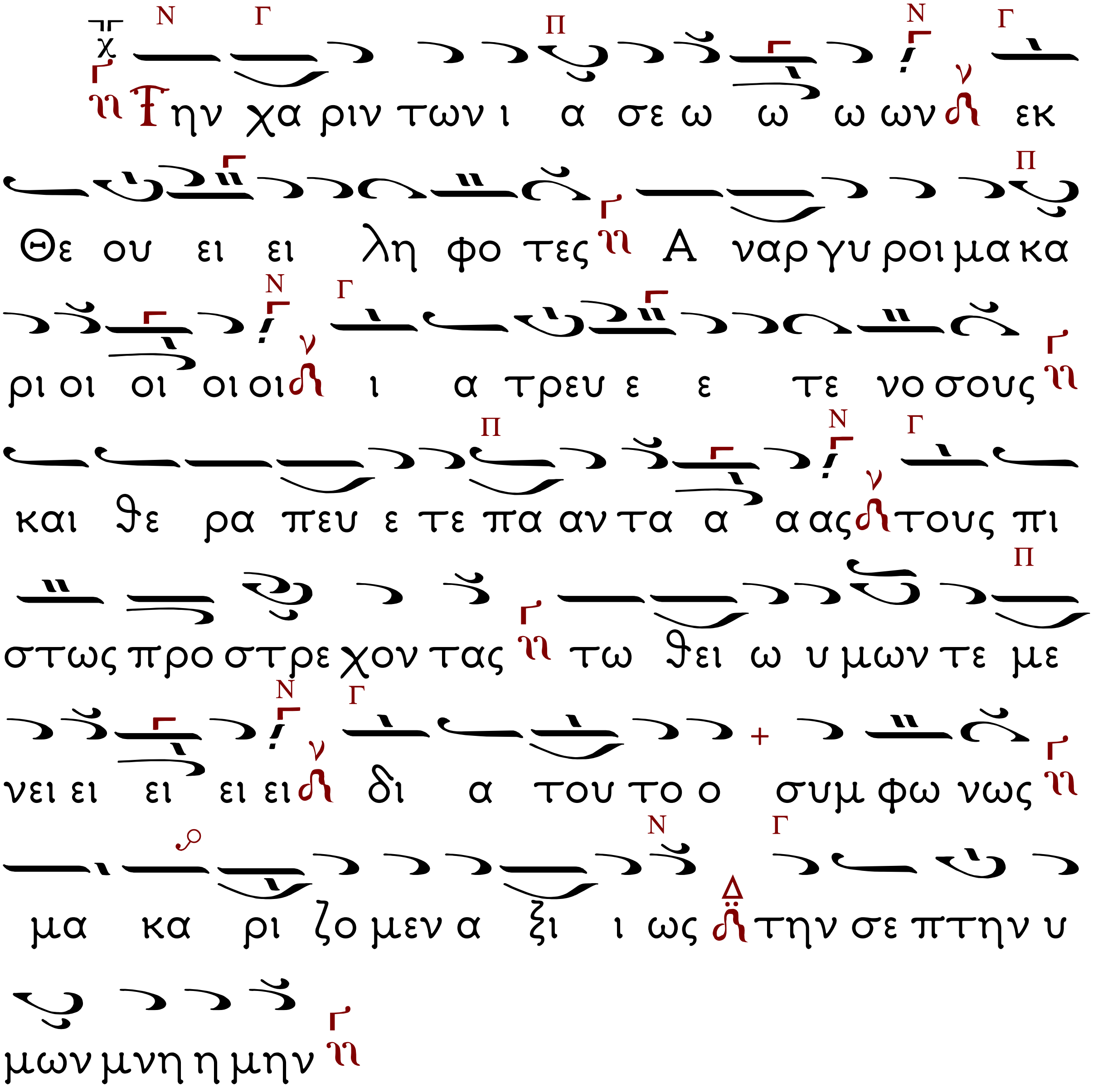

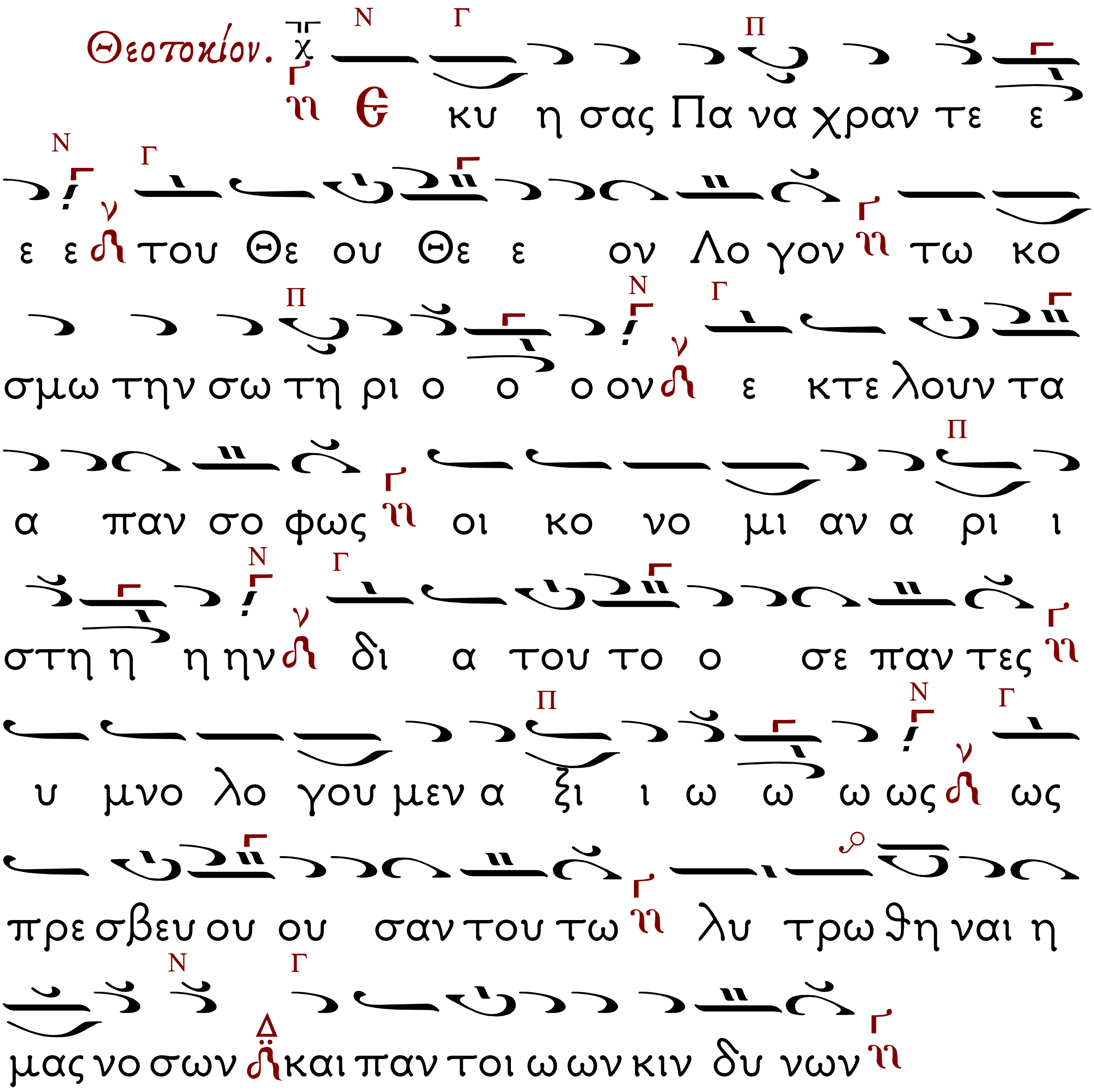
Θεοτοκίον. Ε κυ η σας Πα να χραν τε ε
ε ε του Θε ου Θε ε ον Λο γον τω κο
σμω την σω τη ρι ο ο ο ον ε κτε λουν τα
α παν σο φως οι κο νο μι αν α ρι ι
στη η η ην δι α του το ο σε παν τες
υ μνο λο γου μεν α ξι ι ω ω ω ως ως
πρε σβευ ου ου σαν του τω λυ τρω θη ναι η
μας νο σων και παν τοι ω ων κιν δυ νων

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἑξῆς γ΄ δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἦχος Πα

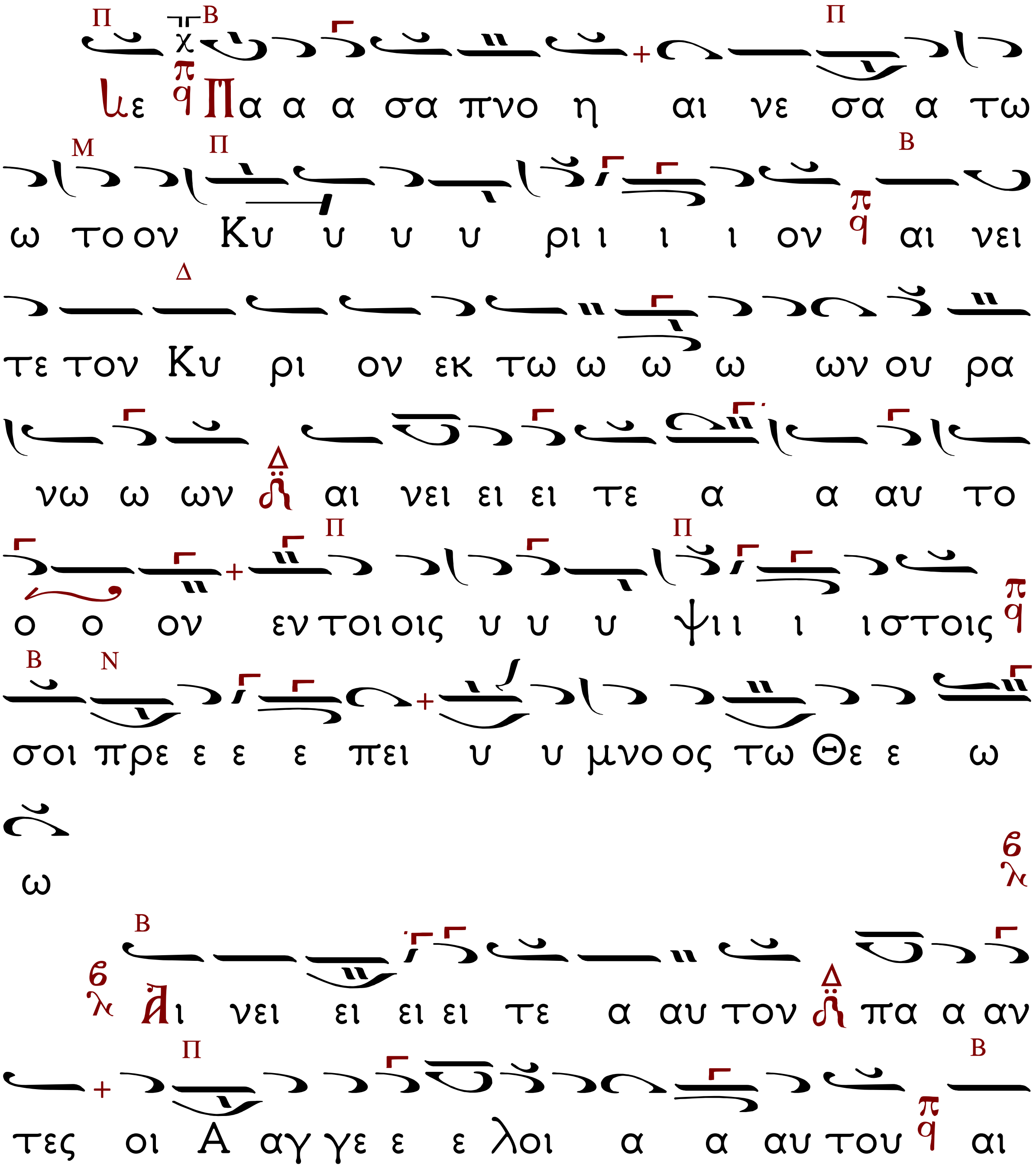

νει ει ει ει τε αυ τον Δ πα σαι αι δυ να

α α μεις α α αυ του Δ σοι πρε ε ε ε πει

υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν, καὶ

φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

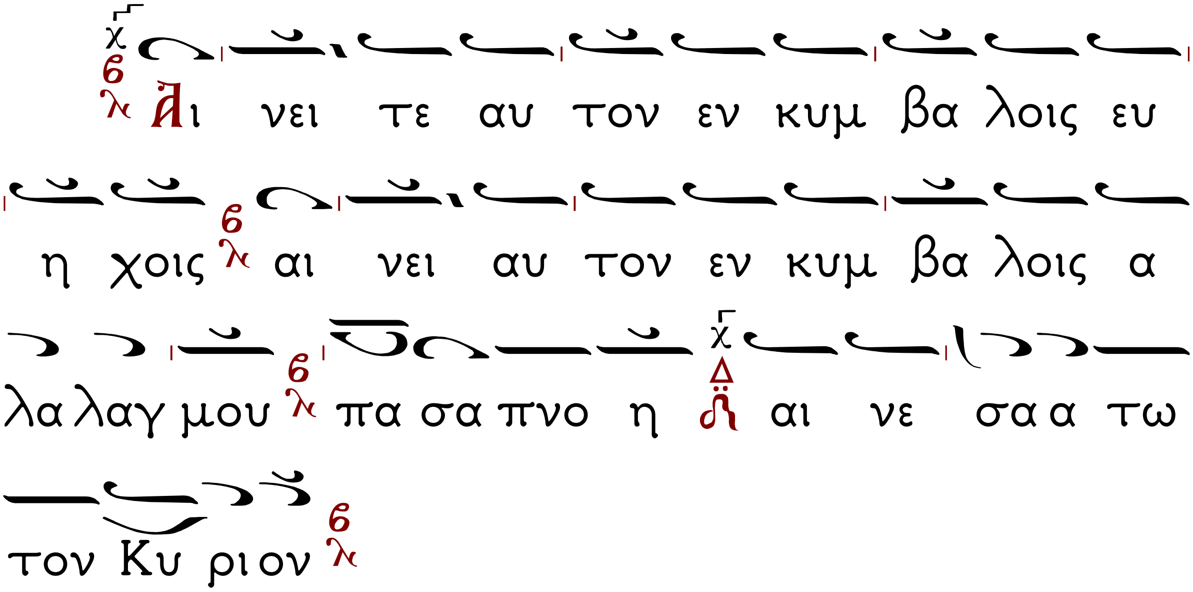

Ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὥσπερ ἥλιον φαιδρόν, τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ κ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ἦχος Πα

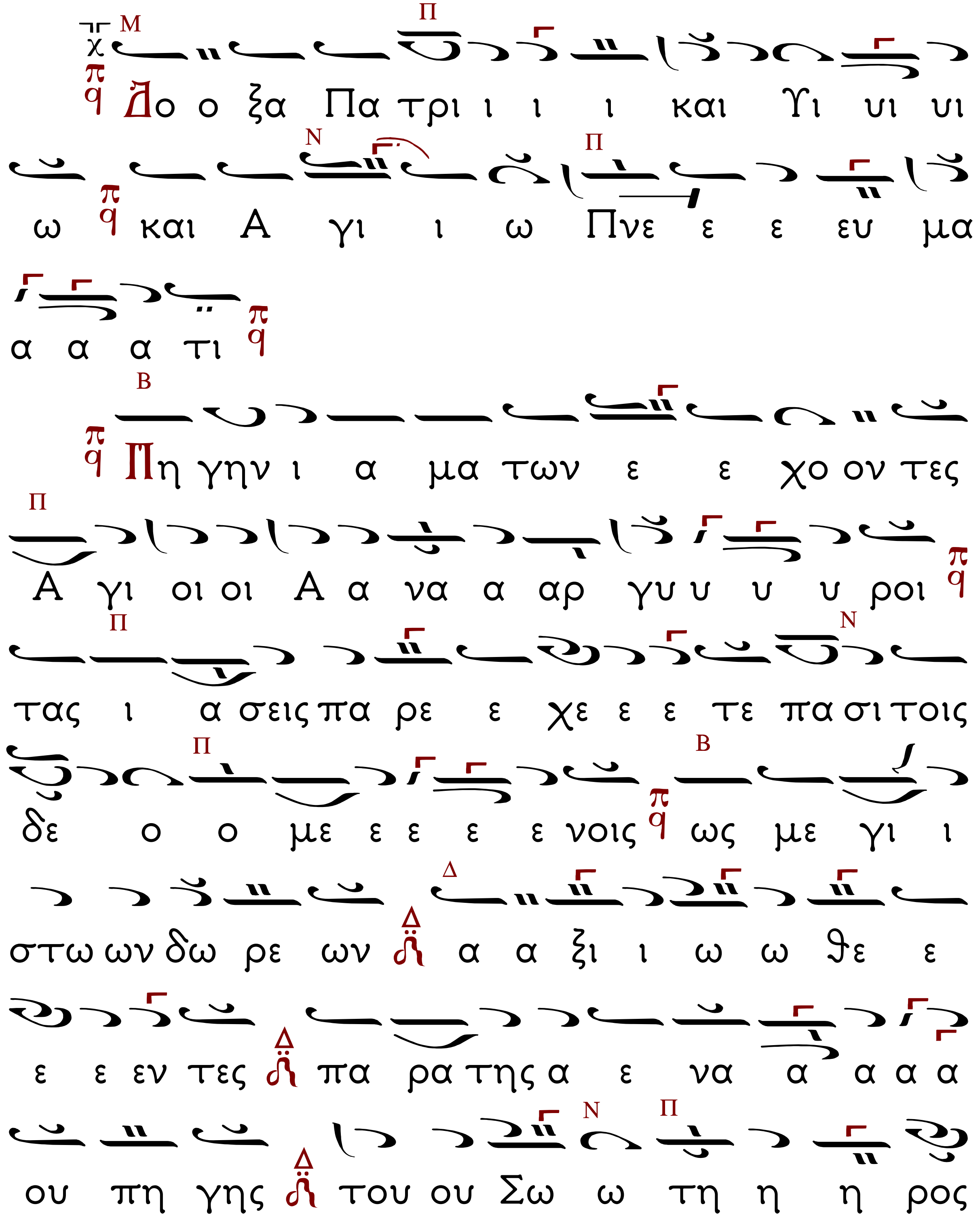

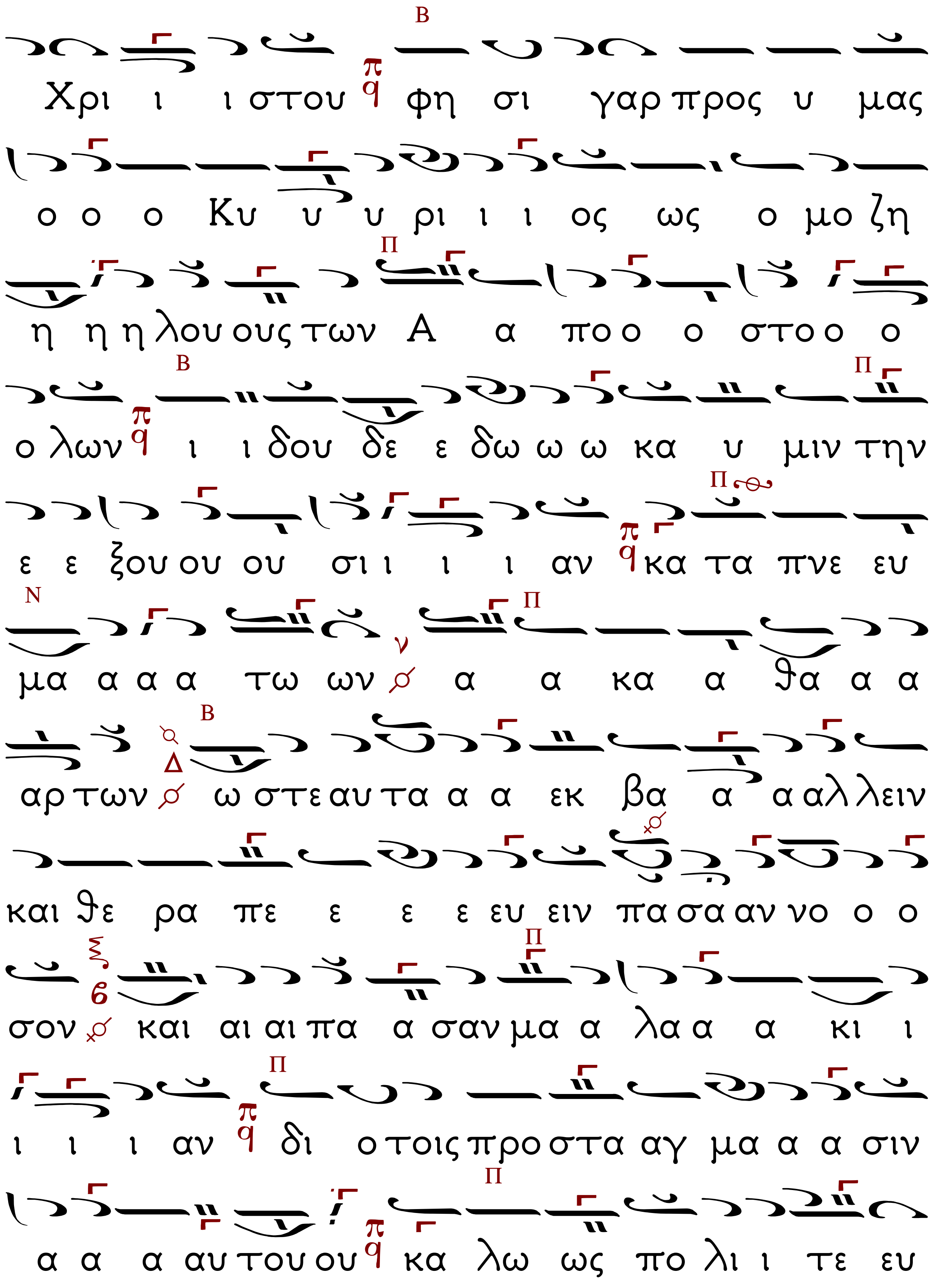
Χρι ι ι στου φη σι γαρ προς υ μας
ο ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ως ο μο ζη
η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο
ο λων ι ι δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την
ε ε ξου ου ου σι ι ι ι αν κα τα πνε ευ
μα α α α τω ων α α κα α θα α α
αρ των ω στε αυ τα α α εκ βα α α αλ λειν
και θε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι
ι ι ι αν δι ο τοις προ στα αγ μα α α σιν
α α α αυ του ου κα λω ως πο λι ι τε ευ

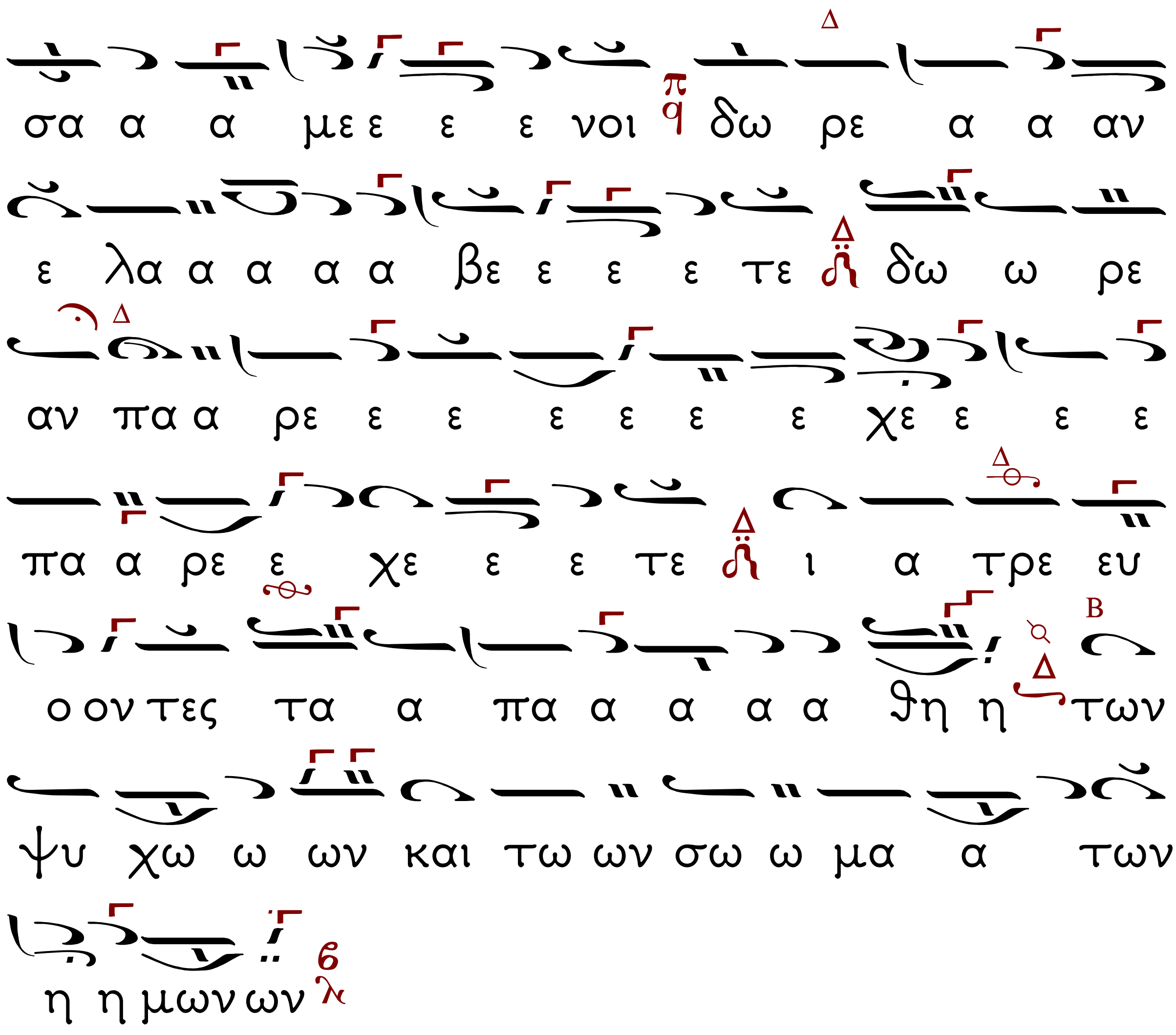
σα α α με ε ε ε νοι δω ρε α α αν
ε λα α α α α βε ε ε ε τε δω ω ρε
αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
πα α ρε ε χε ε ε τε ι α τρε ευ
ο ον τες τα α πα α α α α θη η των
ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα α των
η η μων ων

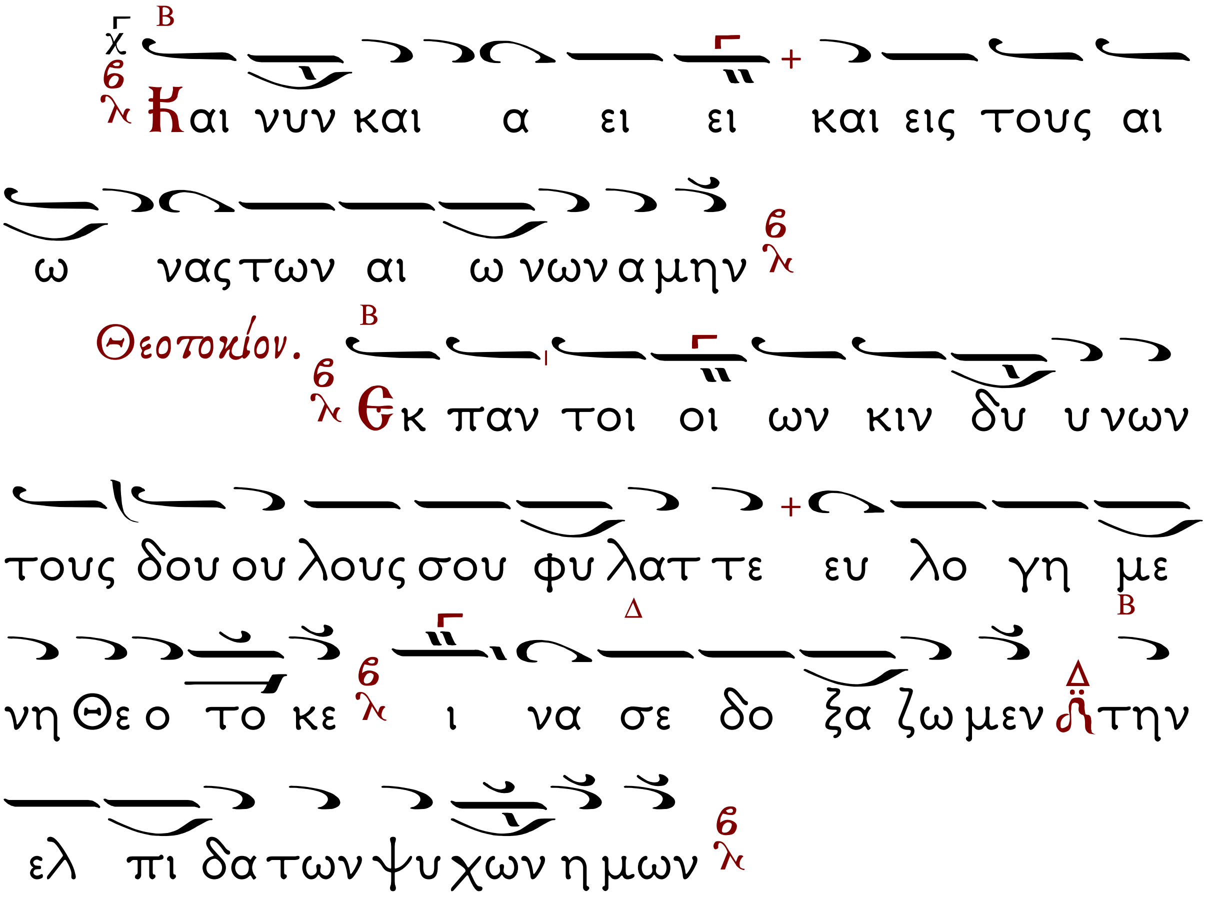
Και νυν και α ει ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην
Θεοτοκίον.
Εκ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων
τους δου ου λους σου φυ λατ τε ευ λο γη με
νη Θε ο το κε ι να σε δο ξα ζω μεν την
ελ πι δα των ψυ χων η μων

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ και ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Δοξολογία ἦχος δ΄.

Ἦχος

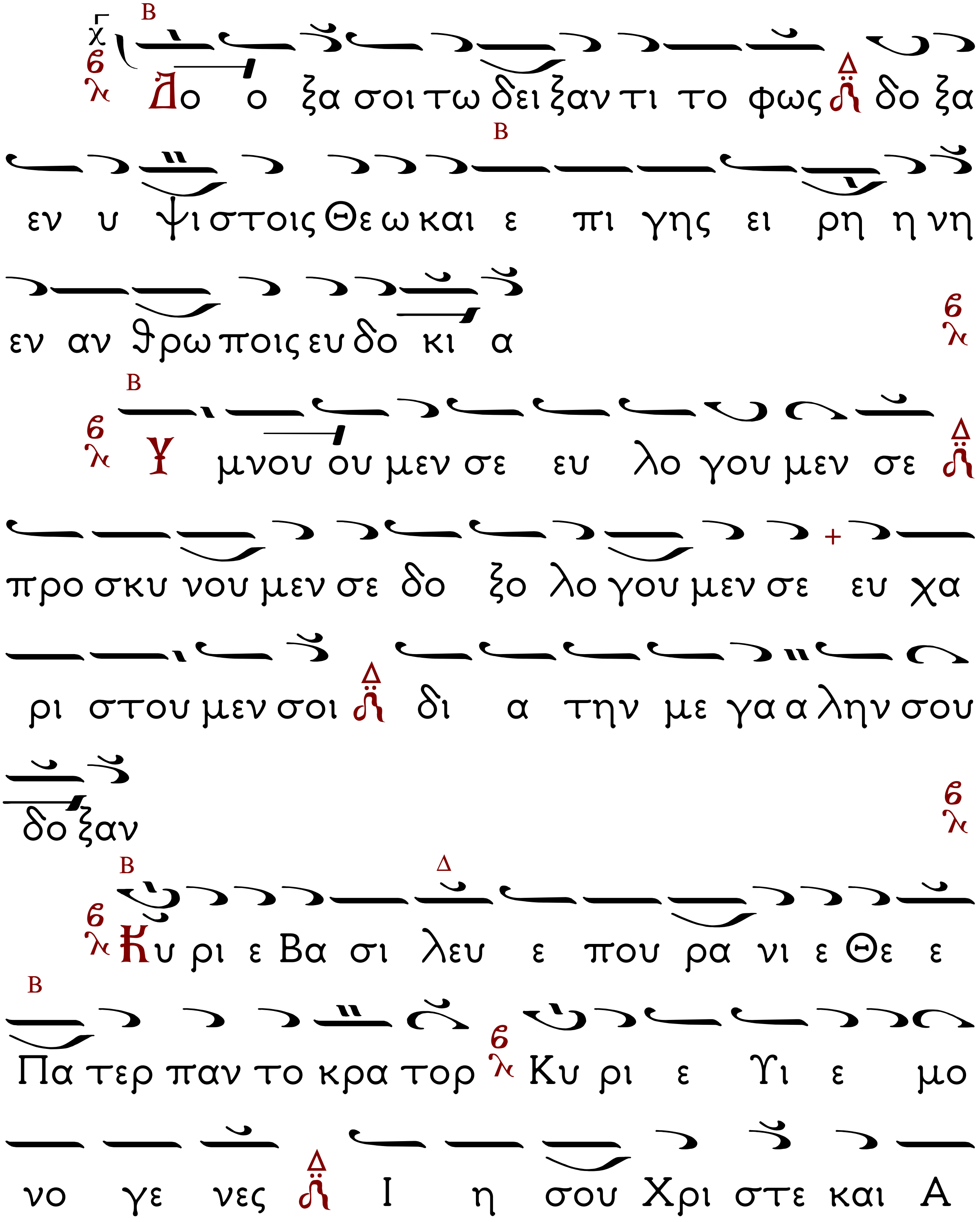

γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ
τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο
κα θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

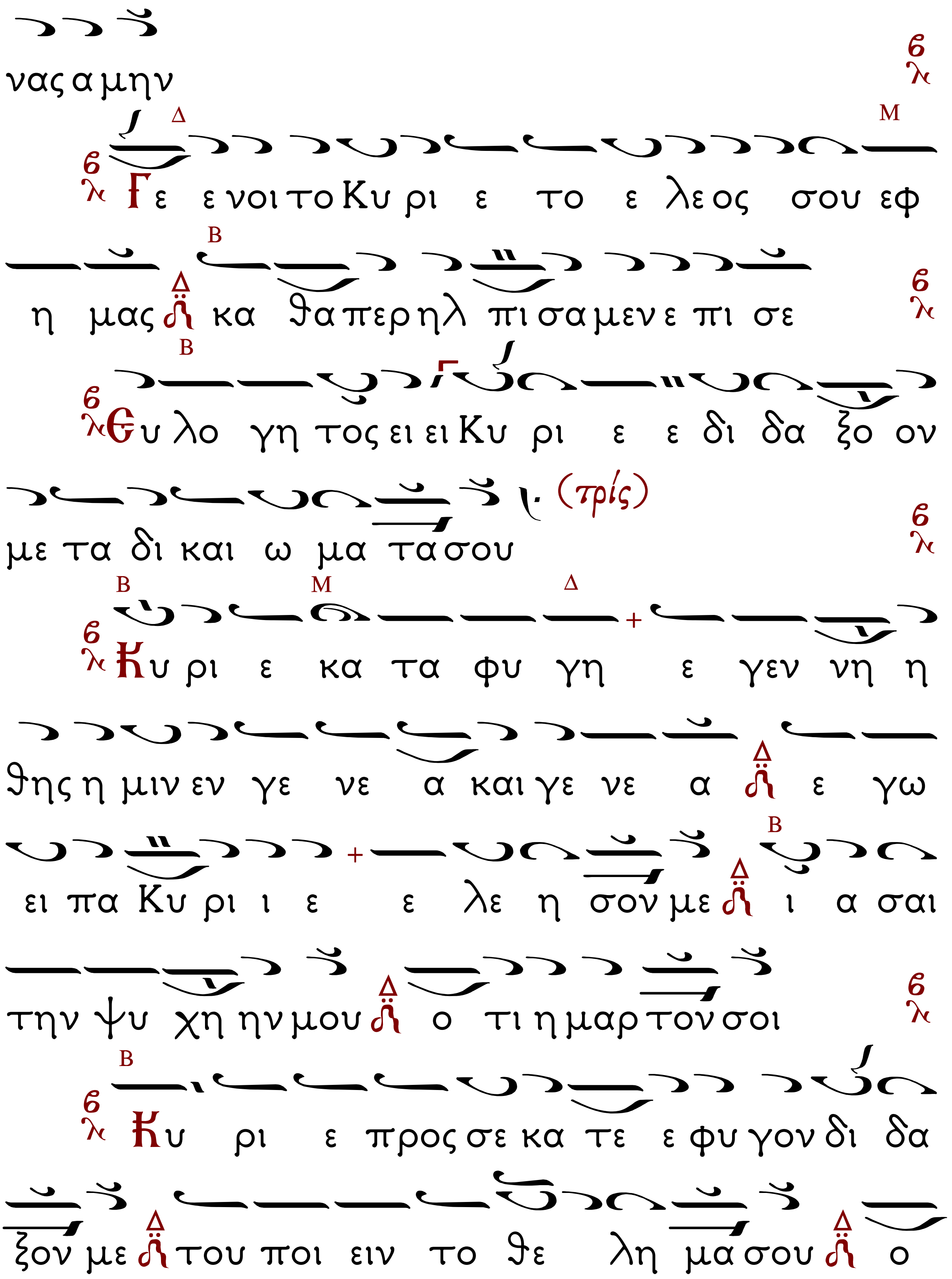
νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ι α σαι
την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα
ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι σου ει ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
φω τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι
σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
(τρίς)
μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Ἅ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

Ἅ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος

Ἅ α γι ι ος Α α θα α α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

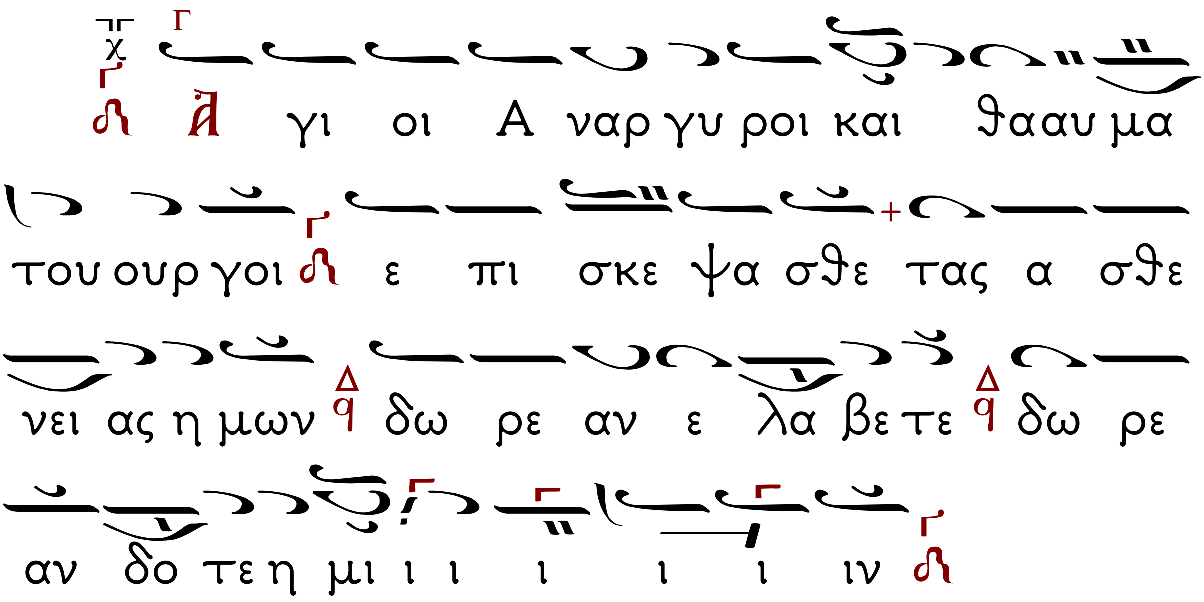

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. α΄ Νη

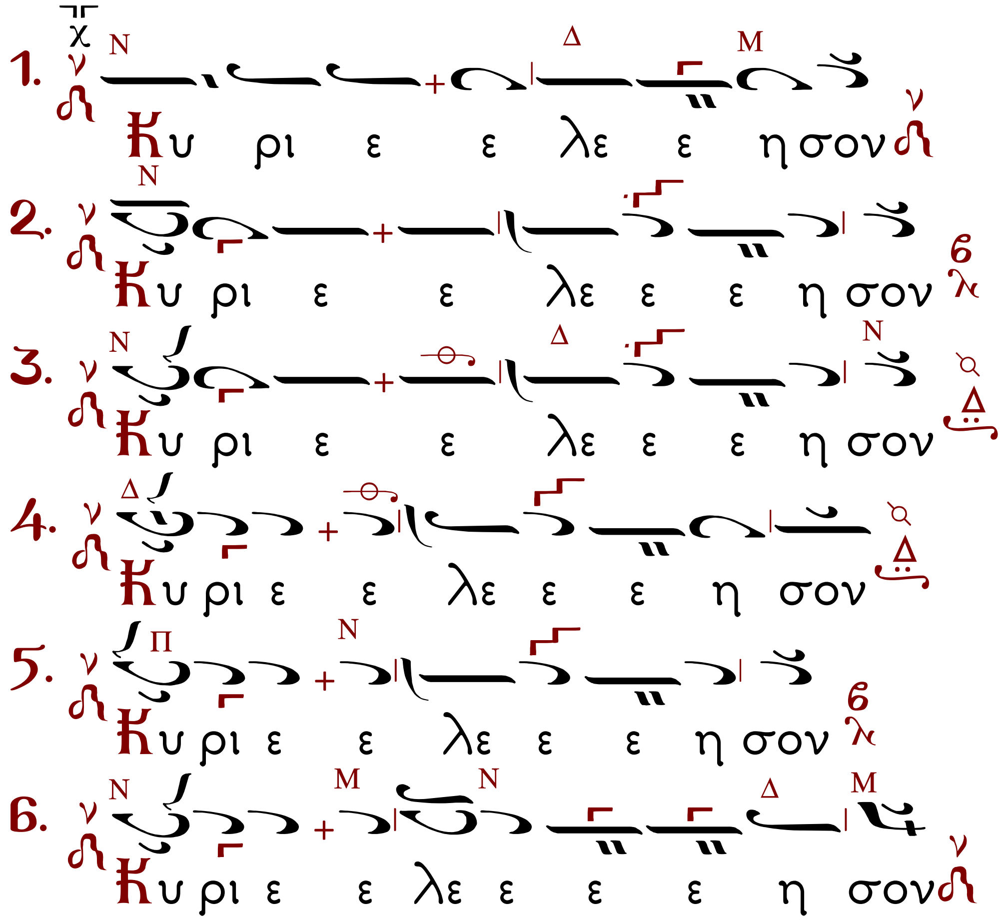

ΕΤΕΡΑ

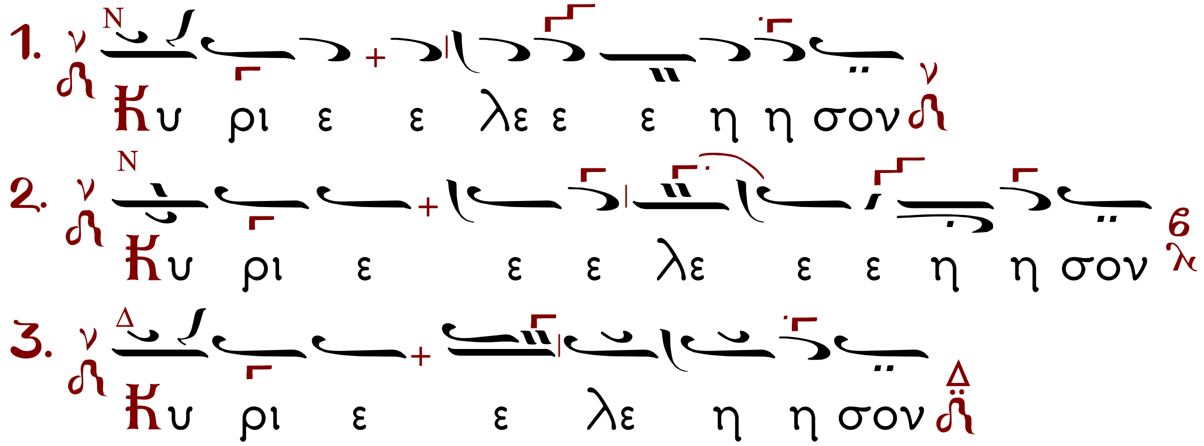

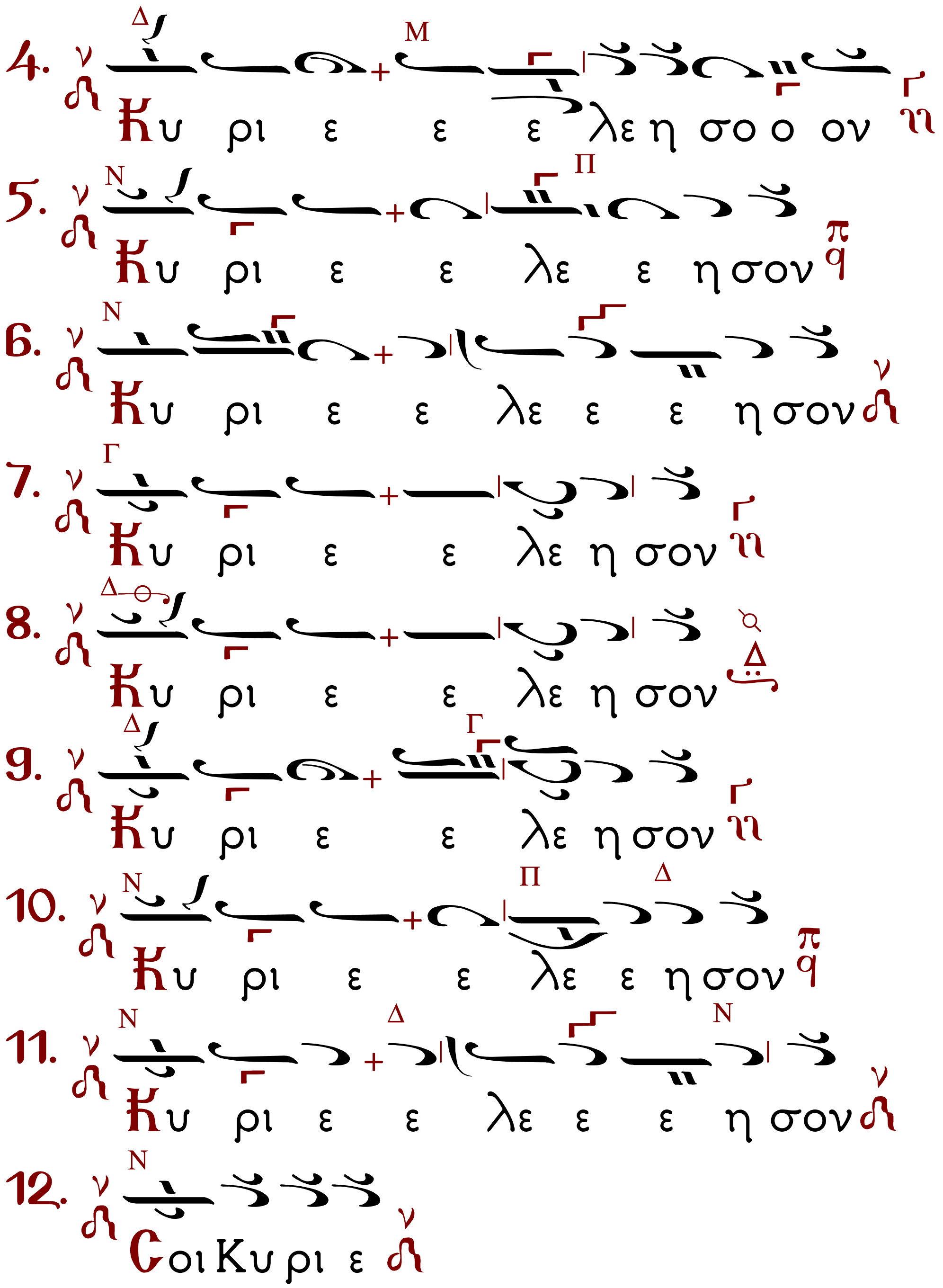
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Α μη η ην

Στίχ. α΄ Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το Α γι ον αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας
τας αν τα πο δο σεις αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρεσβειαις της Θε ο το ο κου Σω τερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Α μη η ην

Στίχ. α'. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι οις θαυ μα στο ο ο ο ος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. β'. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

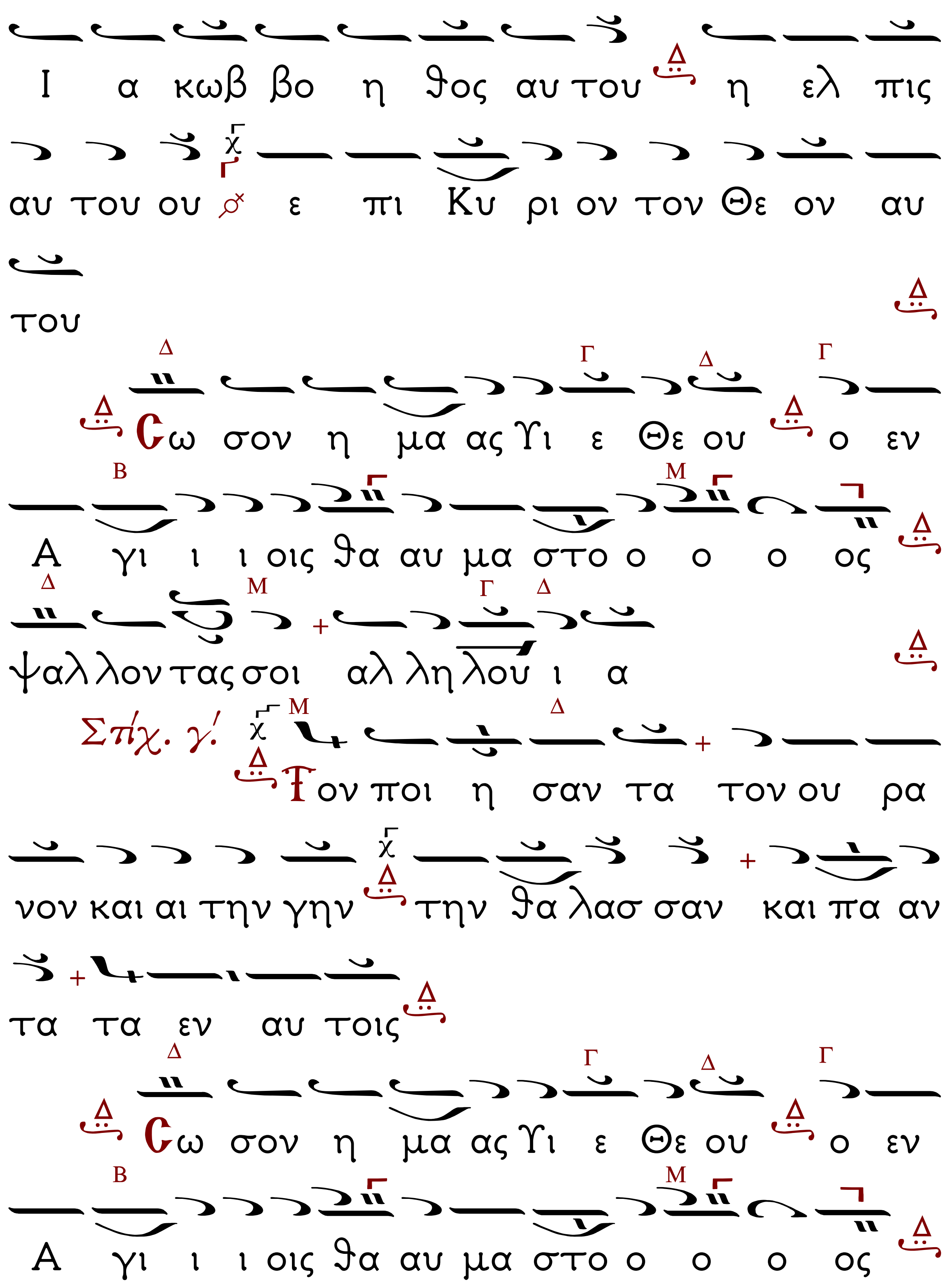
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. γ΄ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

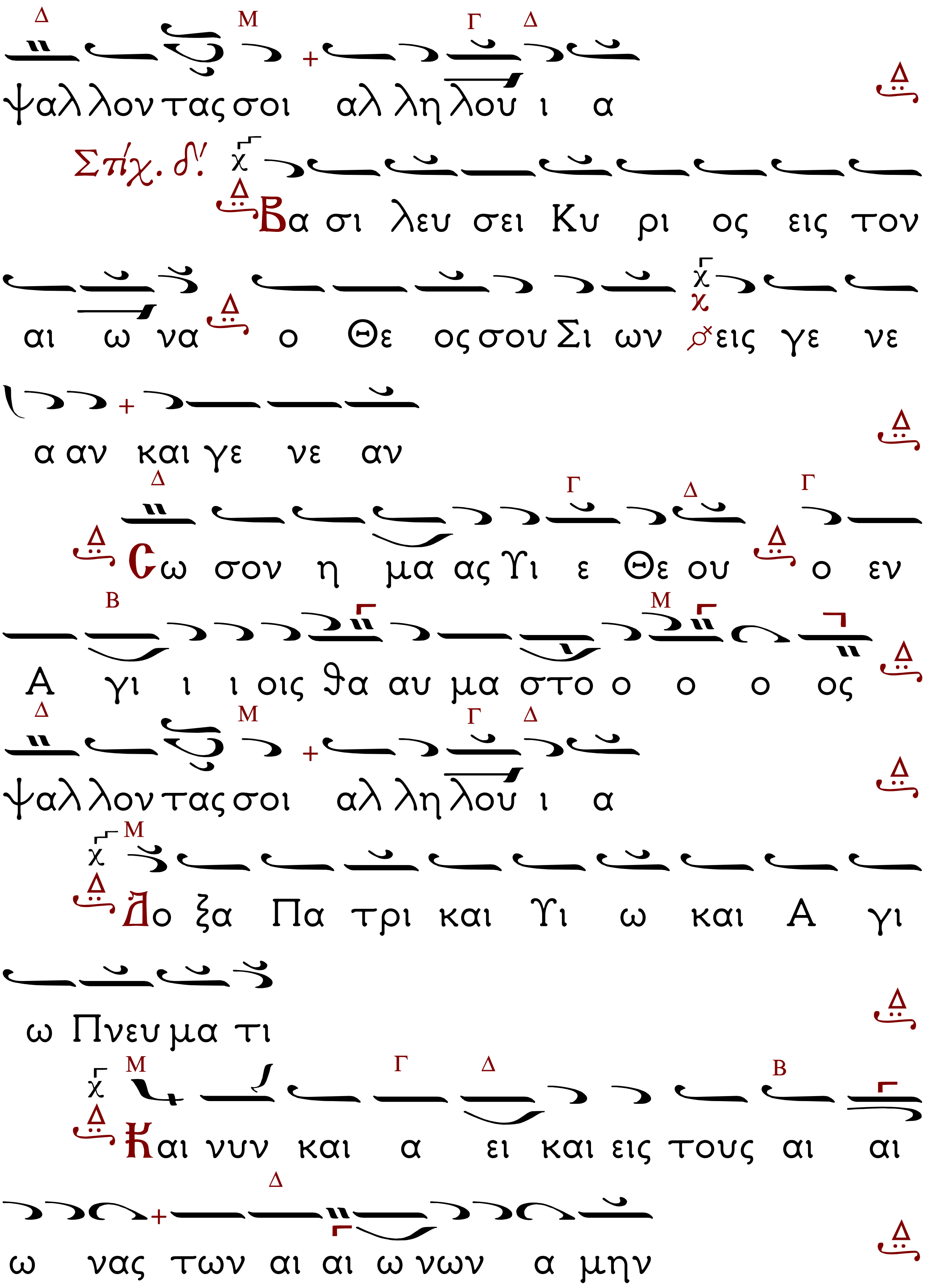
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. δ΄.
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄

Στίχ. Θαυ μα στος ο Θε ος εν τοις Α γι οις Αυ του

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και θαυ μα του ουρ γοι ε πι σκε ψα σθε τας α σθε νει ας η μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε αν δο τε η μι ι ι ι ι ι ιν

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

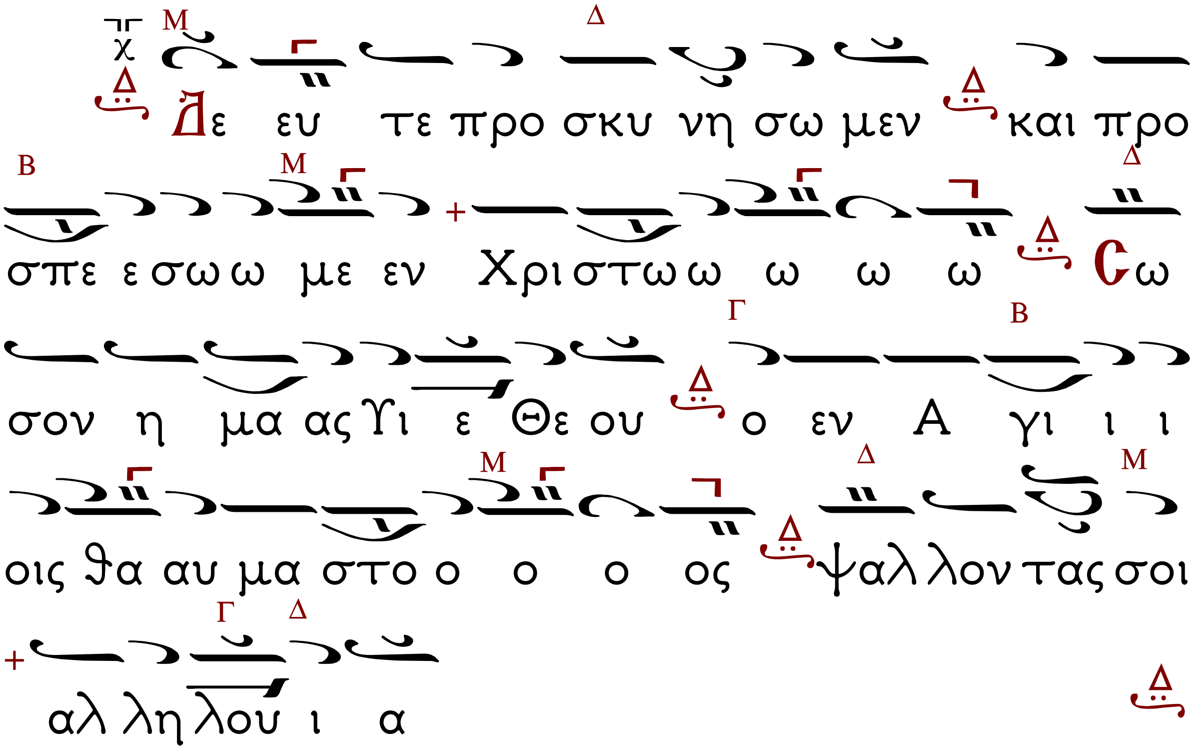

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος

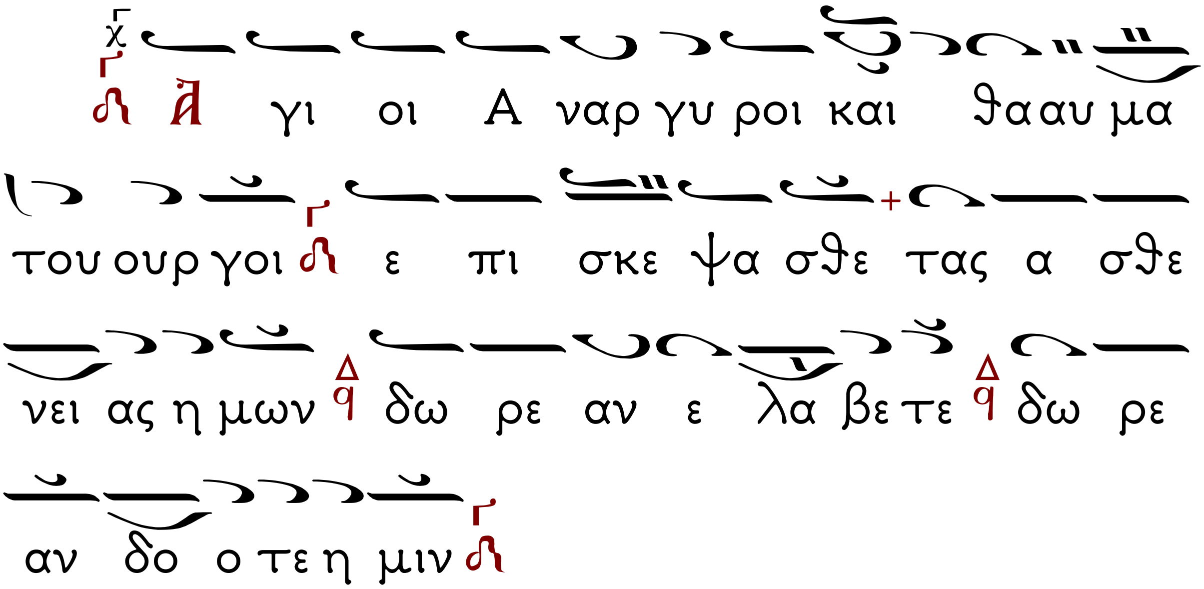

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

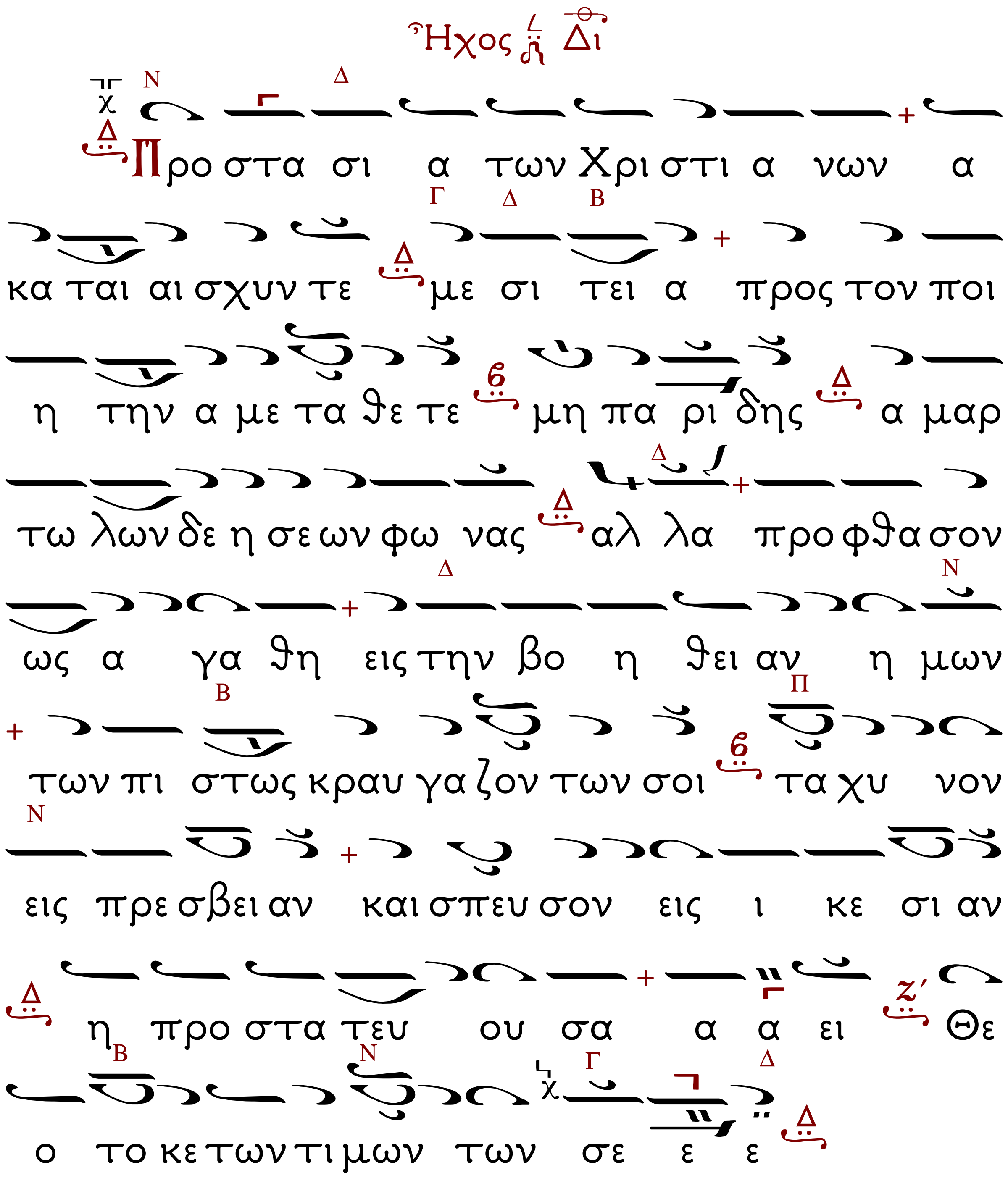

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων,
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου.

12:27-13:8

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ᾿ ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς

ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. (γʹ) Ἦχος αʹ.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

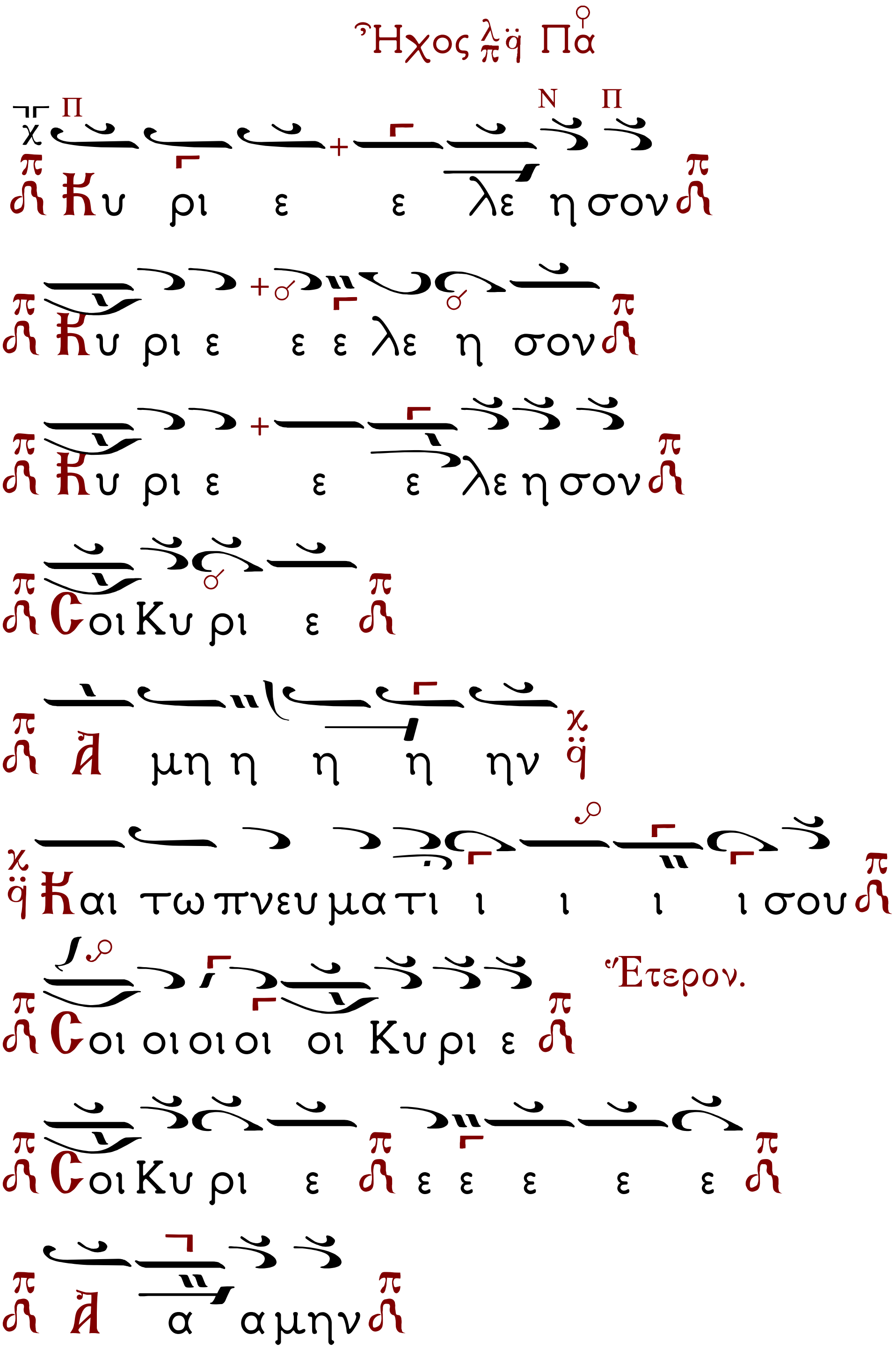
Ἦχος Πα
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Σοι Κυ ρι ε
Α μη η η η η ην
Και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου
Σοι οι οι οι οι Κυ ρι ε
Ἕτερον.
Σοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
Α α α μην

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ/πα Πα Ἐναρμόνιος

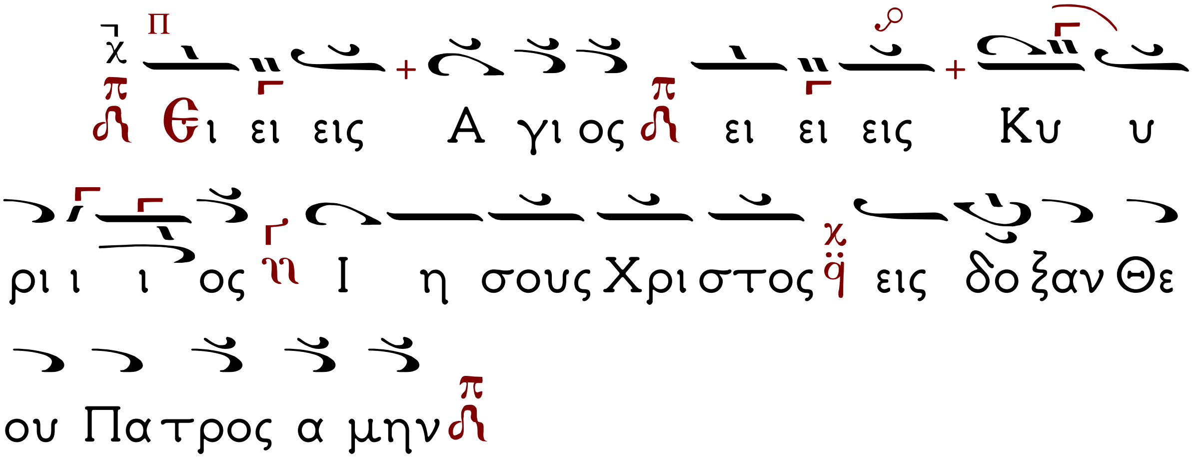

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ἦχος ... τος

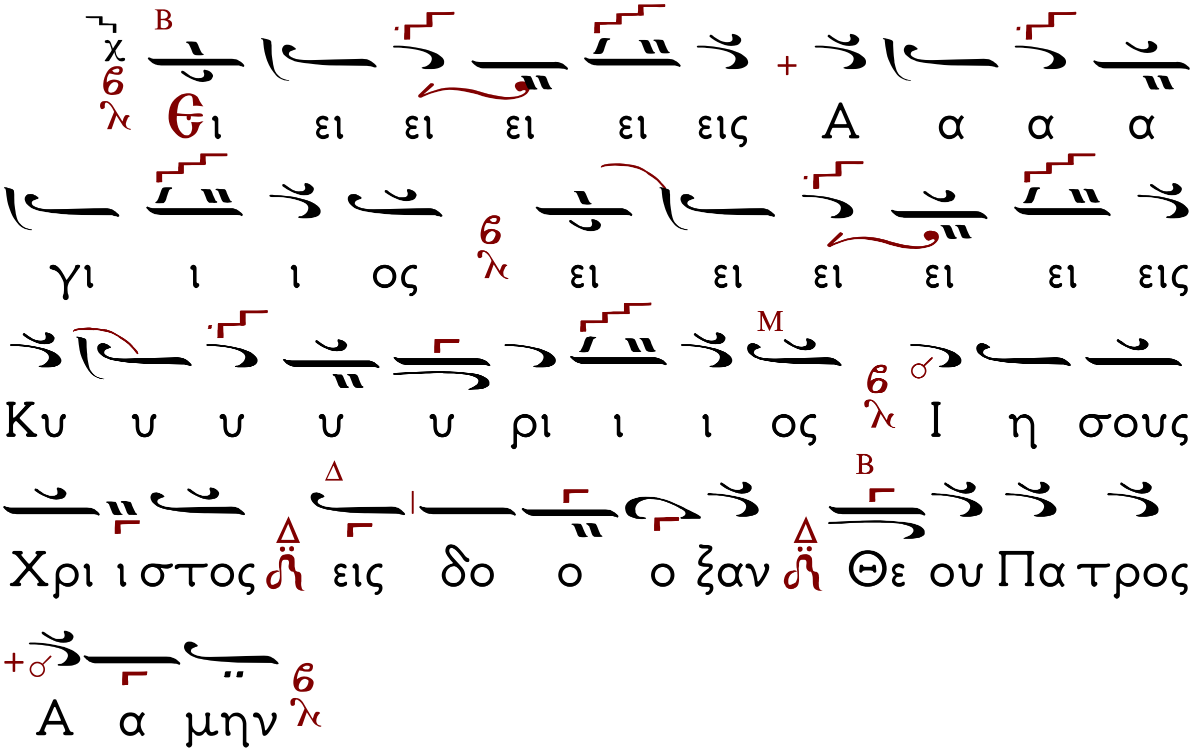

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ και ΔΑΜΙΑΝΟΥ

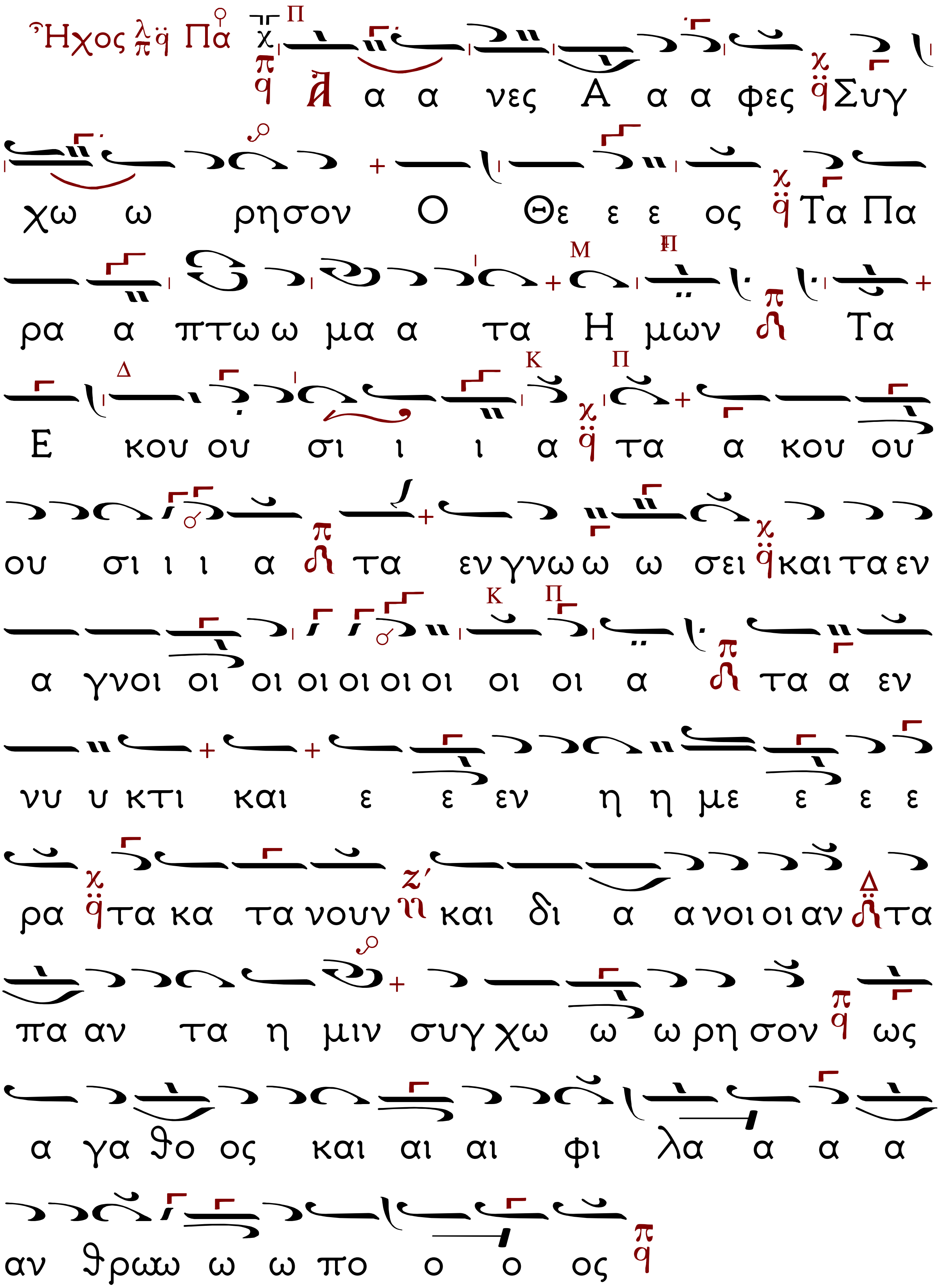

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

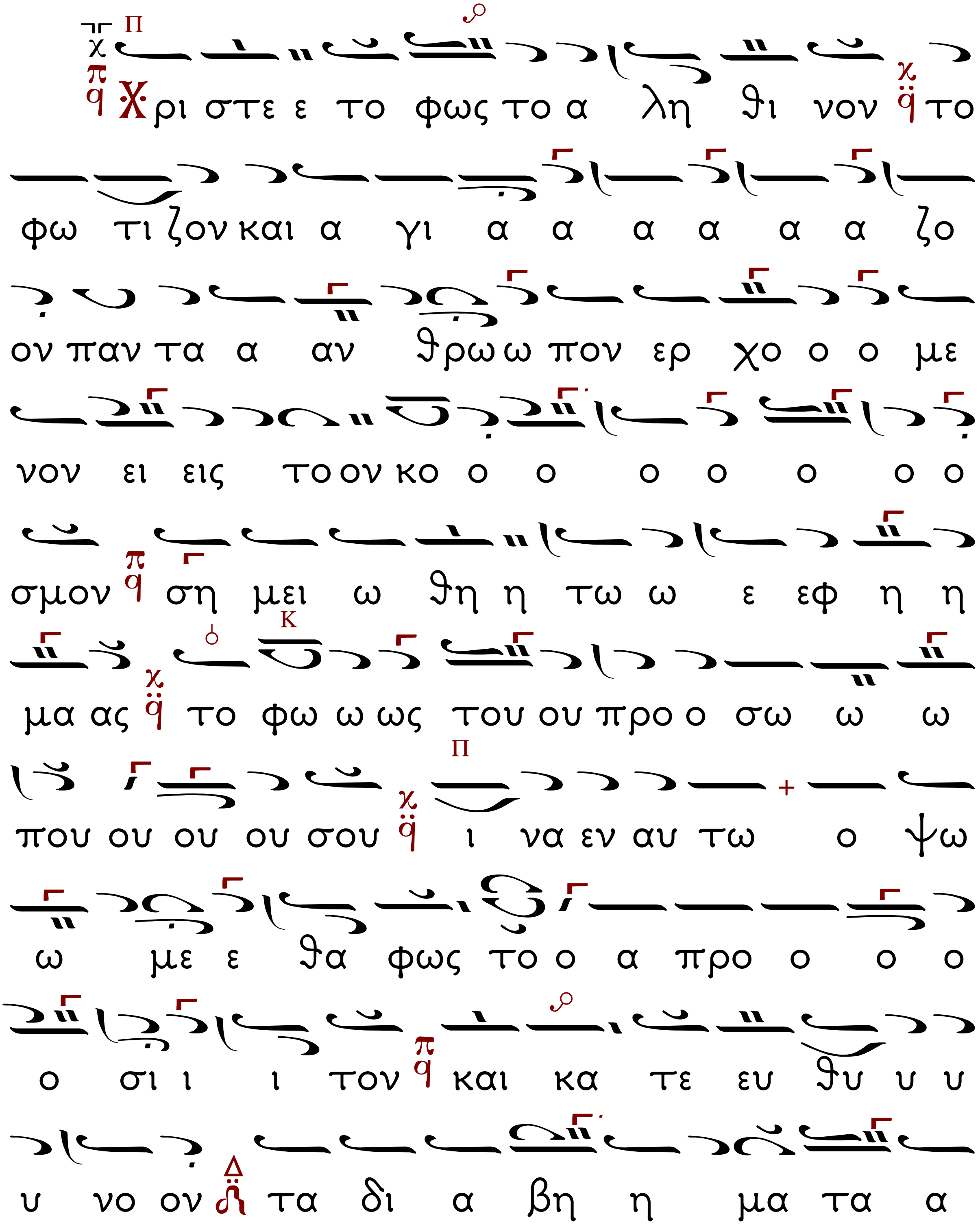

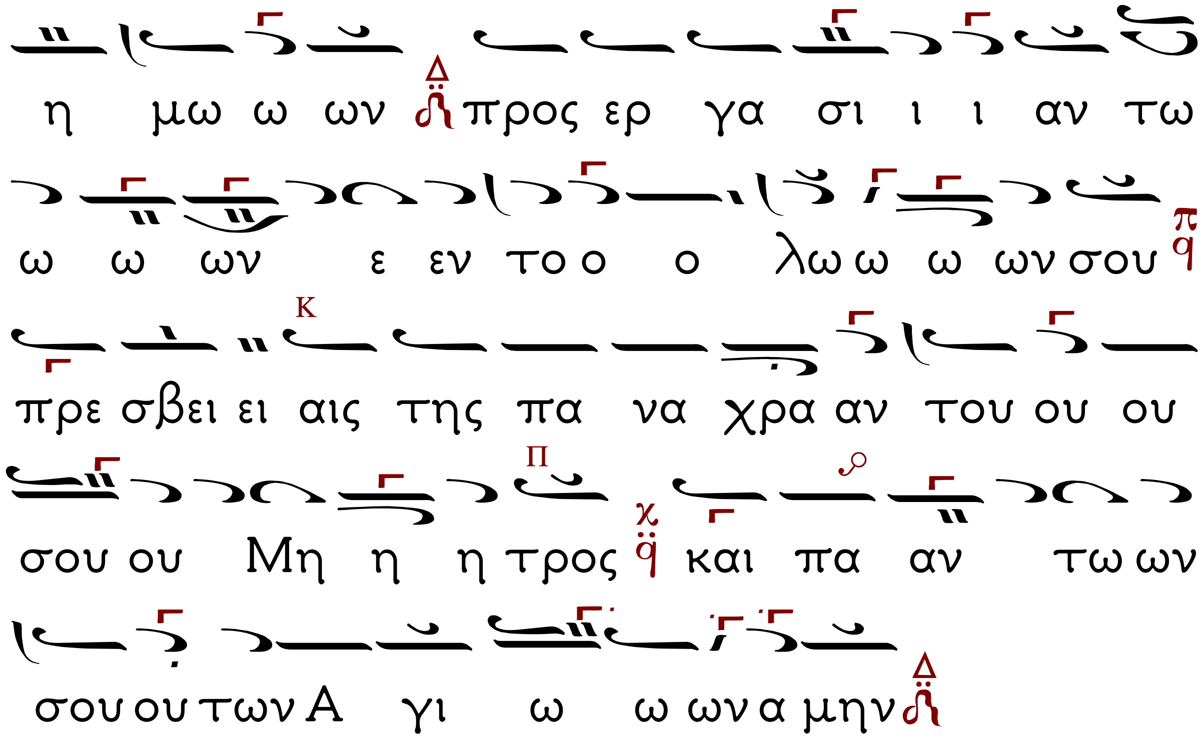
η μω ω ων προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ων α μην

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

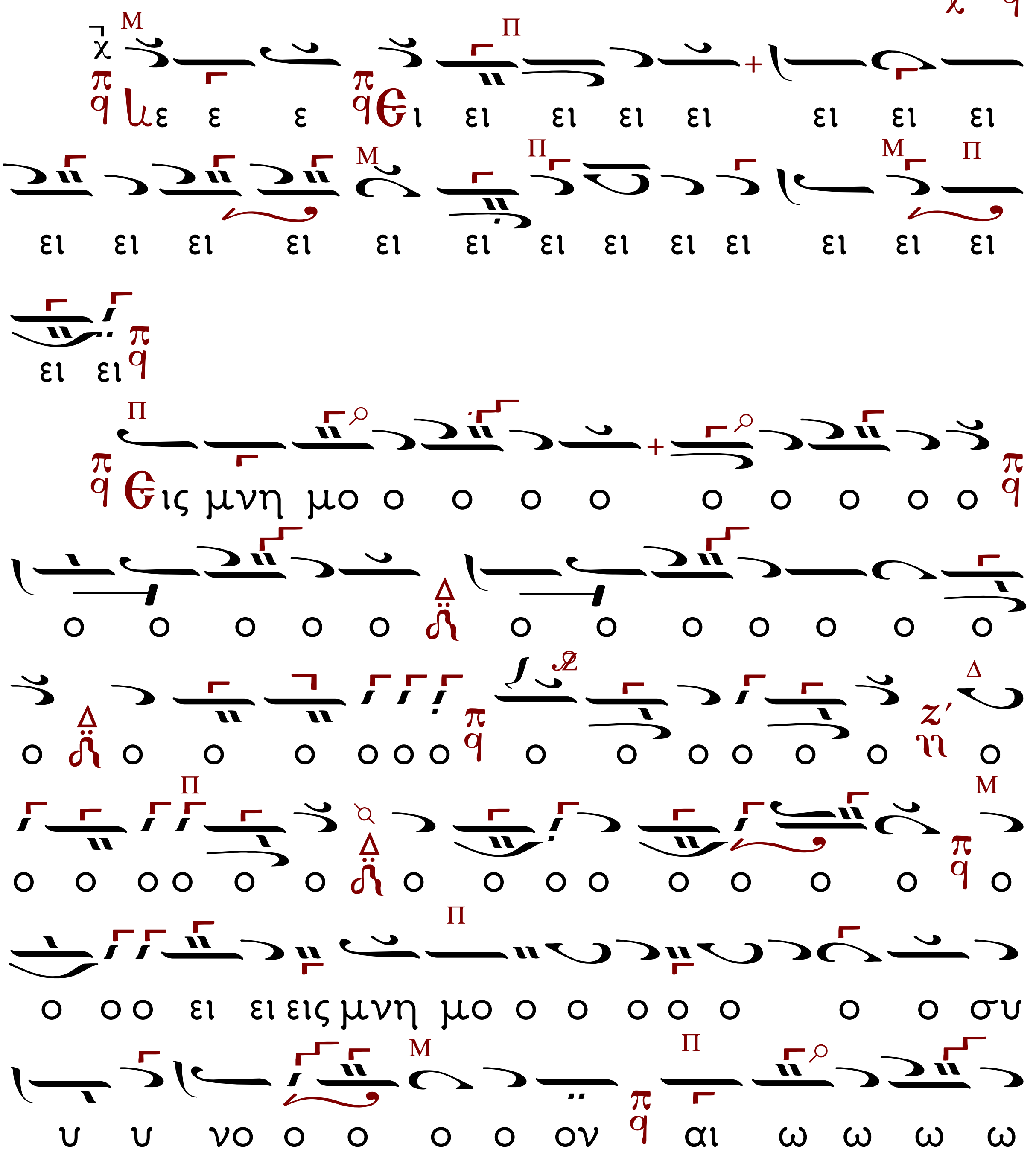

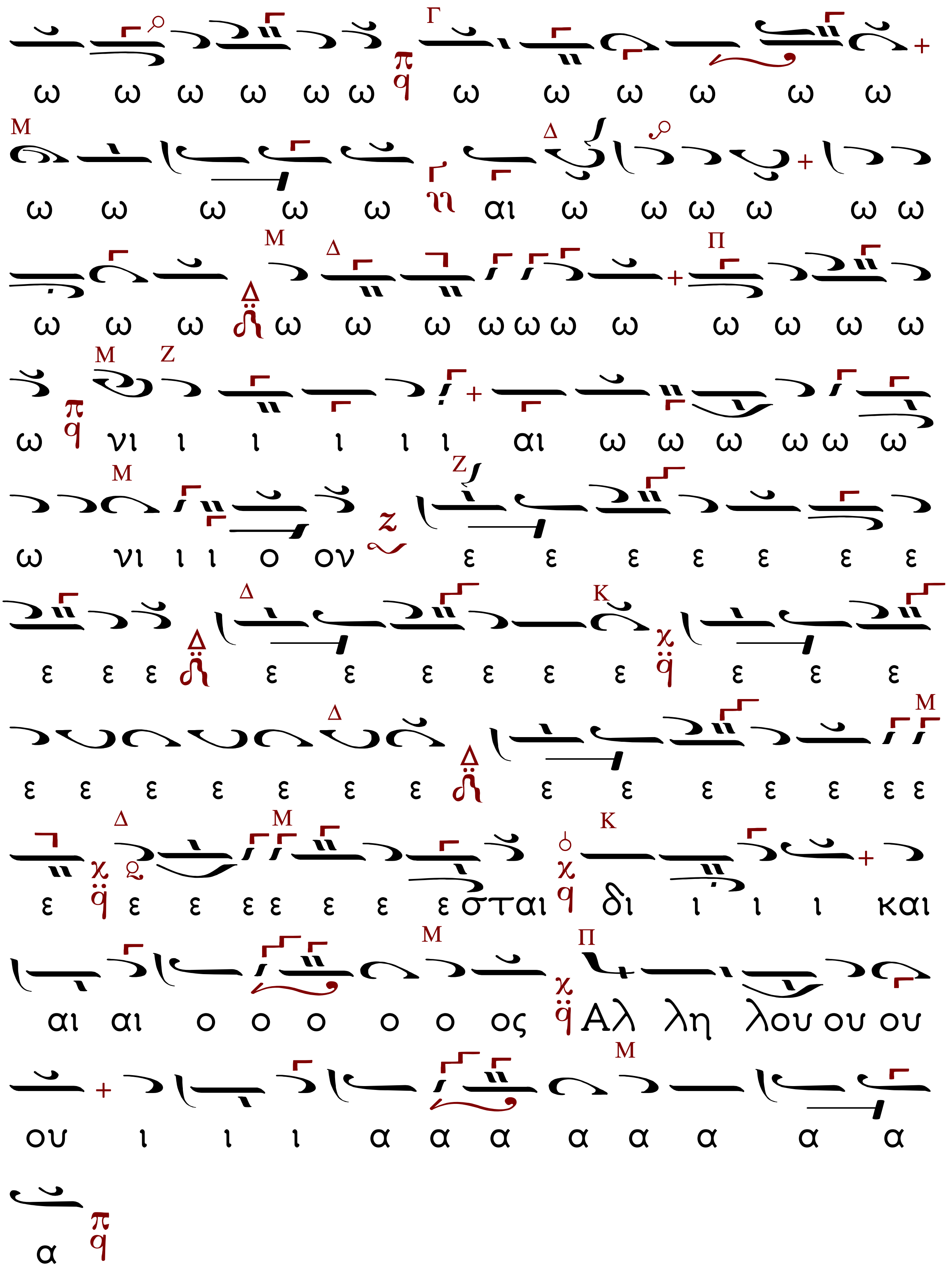
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ & ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι Α μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
αι ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

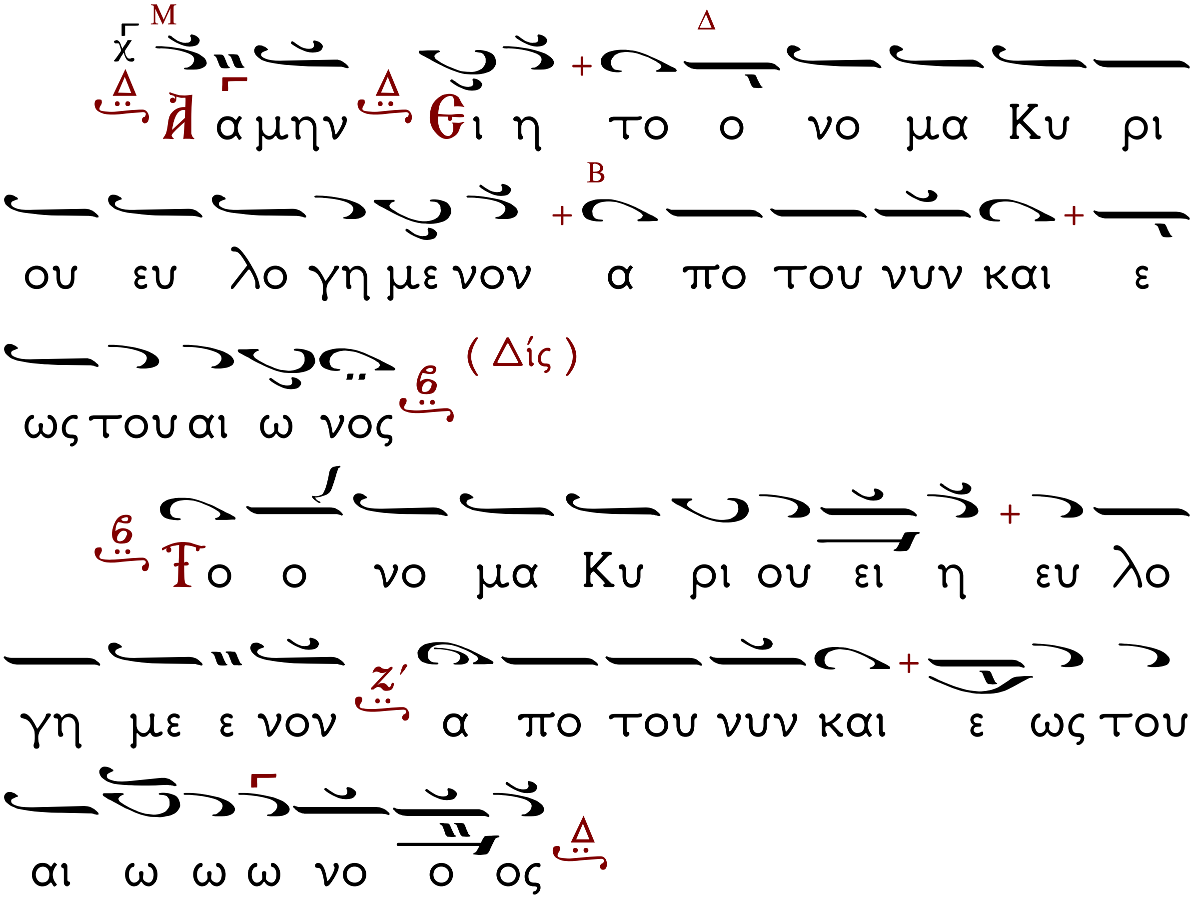

Τόν Εὐλογούντα...

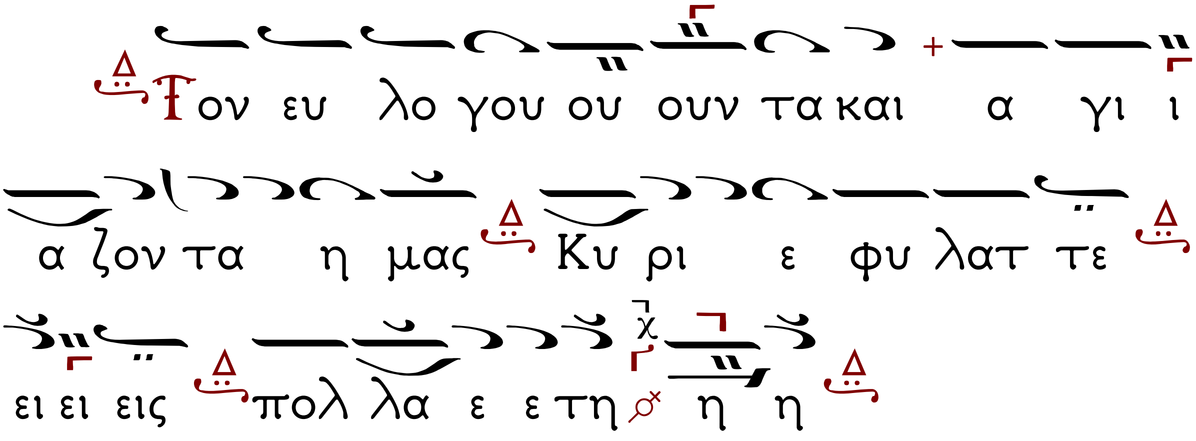

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ καὶ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ

Ἦχος πλ. δʹ Νη

Νυν ε πε στη ο και ρος ο παν τας
α γι α ζων και ο δι και ος η μας α να
με νει Κρι της αλλ ε πι στρε ψον ψυ χη προς
με τα νοι αν ως η πορ νη κρα ζου σα συν δα
κρυ υ σι Κυ ρι ε ε λε η σο ον με

Να μα α σιν ε πομ βρη σας Χρι στε πη
γην των ι α σε ων εν τω παν σε πτω να ω
της Παρ θε νου ση με ρον τω της σης ευ λο γι
ας ραν τι σμω φυ γα δευ εις τας νο ο σους των
α σθε νουν των ι α τρε ε των ψυ χων

και των σω μα των η μων

Παρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με

και Παρ θε νος ε μει νας Μη η τηηρ α νυμ

φευ τε Θε ο το κε ε Μα ρι ι ι α Χρι

στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη

ναι η μας

Πα να γι α Θε ο το ο κε Παρ

θε νε των χει ρων η μων τα ε ε ερ γα α

κα τευ θυ νον και συγ χω ρη σιν των πται

σμα α των η μω ων αι τη η η σαι εν τω

ψα αλ λειν η μας των Αγ γε ε λων τον υ

μνον

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

(τρίς)

μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι και νυ υν και α ει και

εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δυ να μις Α γι ος ο Θε ος Α γι

ος Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να α τος ε

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι᾽ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γὲνηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τάς ἁμαρτίας

τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι..

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ´) Ἦχος πλ. β´.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τήν του ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐχὴ ἑτέρα λεγομένη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης, χάριν συντομίας.

Θεὲ μεγαλώνυμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἐλθὲ τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους σε δούλους σου, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ΄). Καὶ δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥαντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ καθαρισμὸν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας.

Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος

καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσαν ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων.

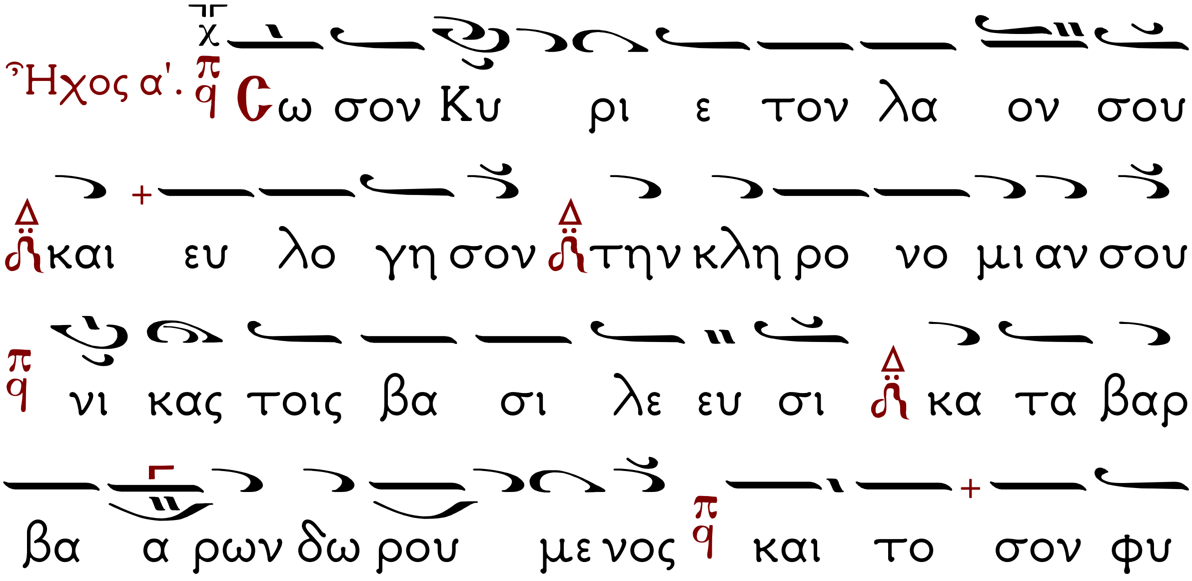

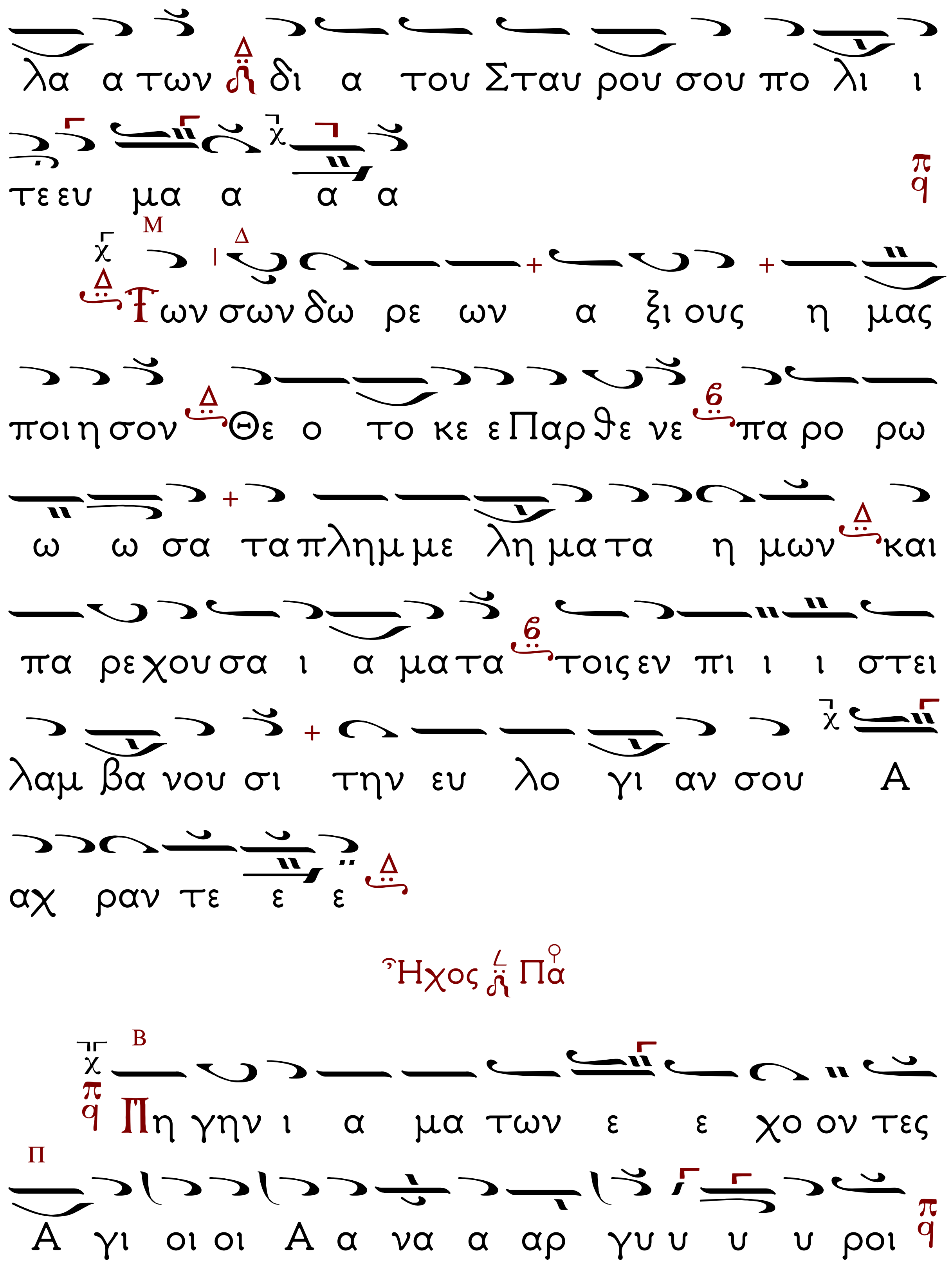
λα α των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα α α α
Των σων δω ρε ων α ξι ους η μας
ποι η σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πα ρο ρω
ω ω σα τα πλημ με λη μα τα η μων και
πα ρε χου σα ι α μα τα τοις εν πι ι ι στει
λαμ βα νου σι την ευ λο γι αν σου Α
αχ ραν τε ε ε
Ἦχος Πα
Πη γην ι α μα των ε ε χο ον τες
Α γι οι οι Α α να α αρ γυ υ υ υ ροι

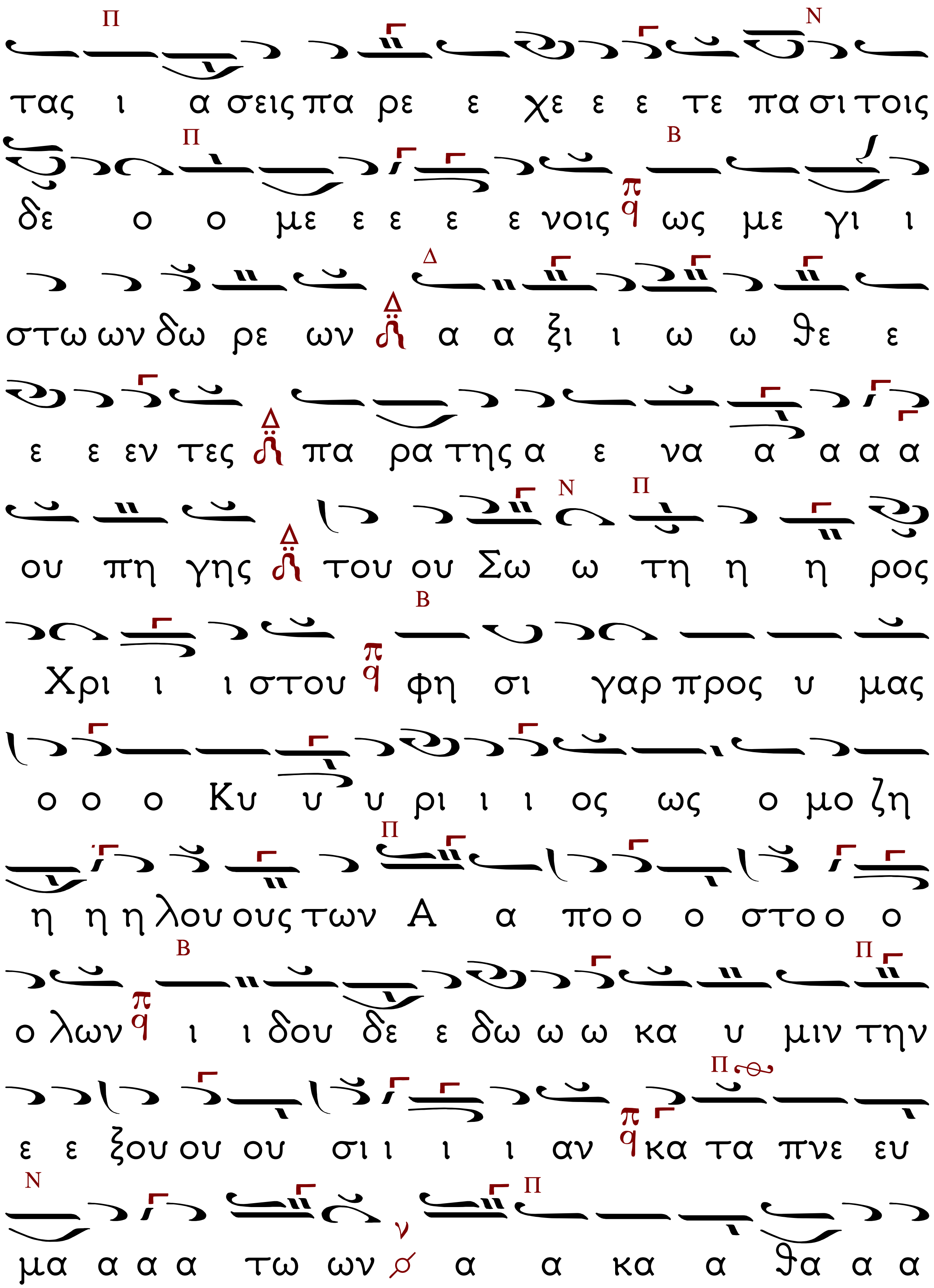
τας ι α σεις πα ρε ε χε ε ε τε πα σι τοις
δε ο ο με ε ε ε ε νοις ως με γι ι
στω ων δω ρε ων α α ξι ι ω ω θε ε
ε ε εν τες πα ρα της α ε να α α α α
ου πη γης του ου Σω ω τη η η ρος
Χρι ι ι στου φη σι γαρ προς υ μας
ο ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ως ο μο ζη
η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο
ο λων ι ι δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την
ε ε ξου ου ου σι ι ι ι αν κα τα πνε ευ
μα α α α τω ων α α κα α θα α α

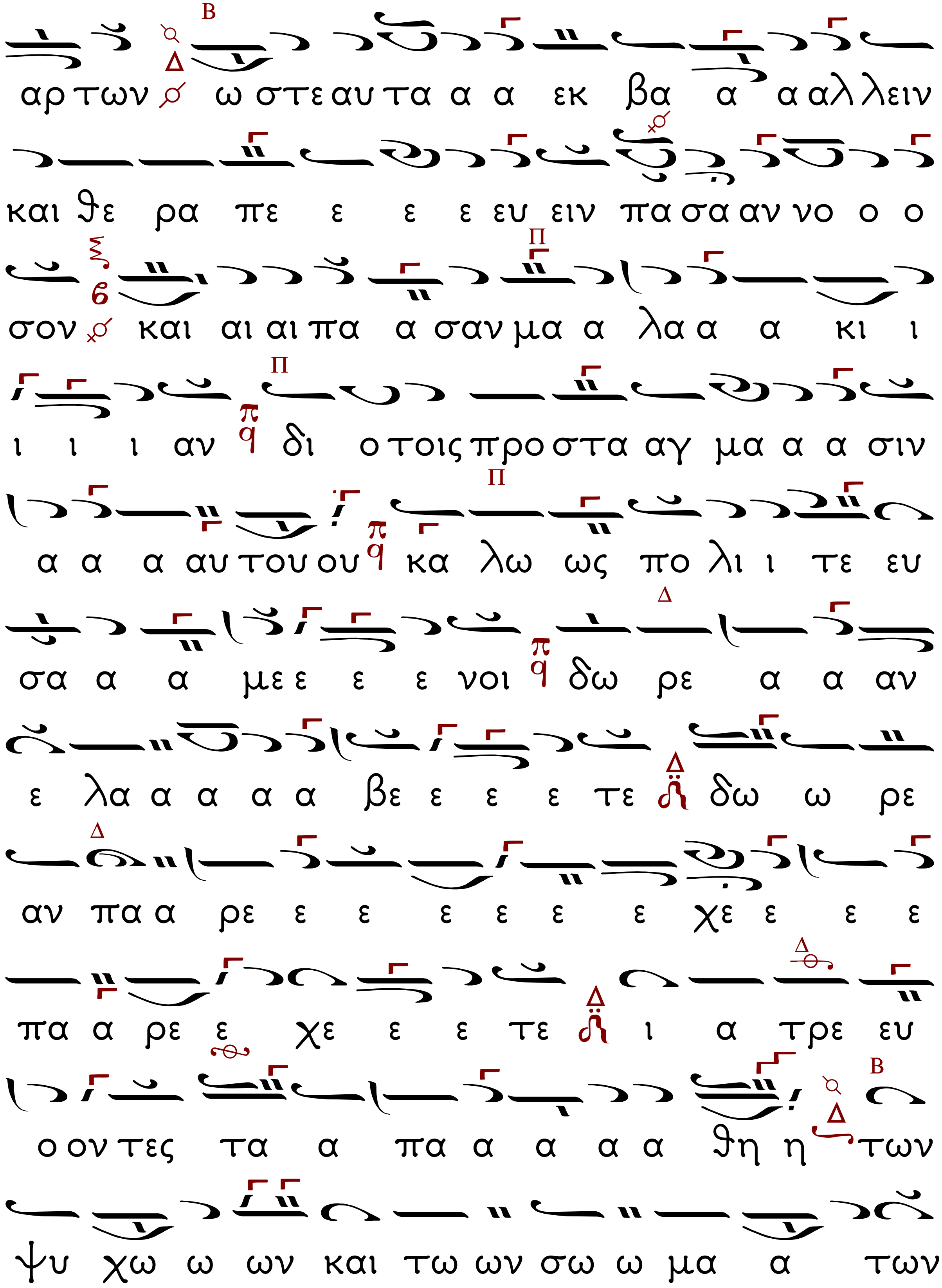
αρ των ω στε αυ τα α α εκ βα α α αλ λειν
και θε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι
ι ι ι αν δι ο τοις προ στα αγ μα α α σιν
α α α αυ του ου κα λω ως πο λι ι τε ευ
σα α α με ε ε ε νοι δω ρε α α αν
ε λα α α α α βε ε ε ε τε δω ω ρε
αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
πα α ρε ε χε ε ε τε ι α τρε ευ
ο ον τες τα α πα α α α α θη η των
ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα α των

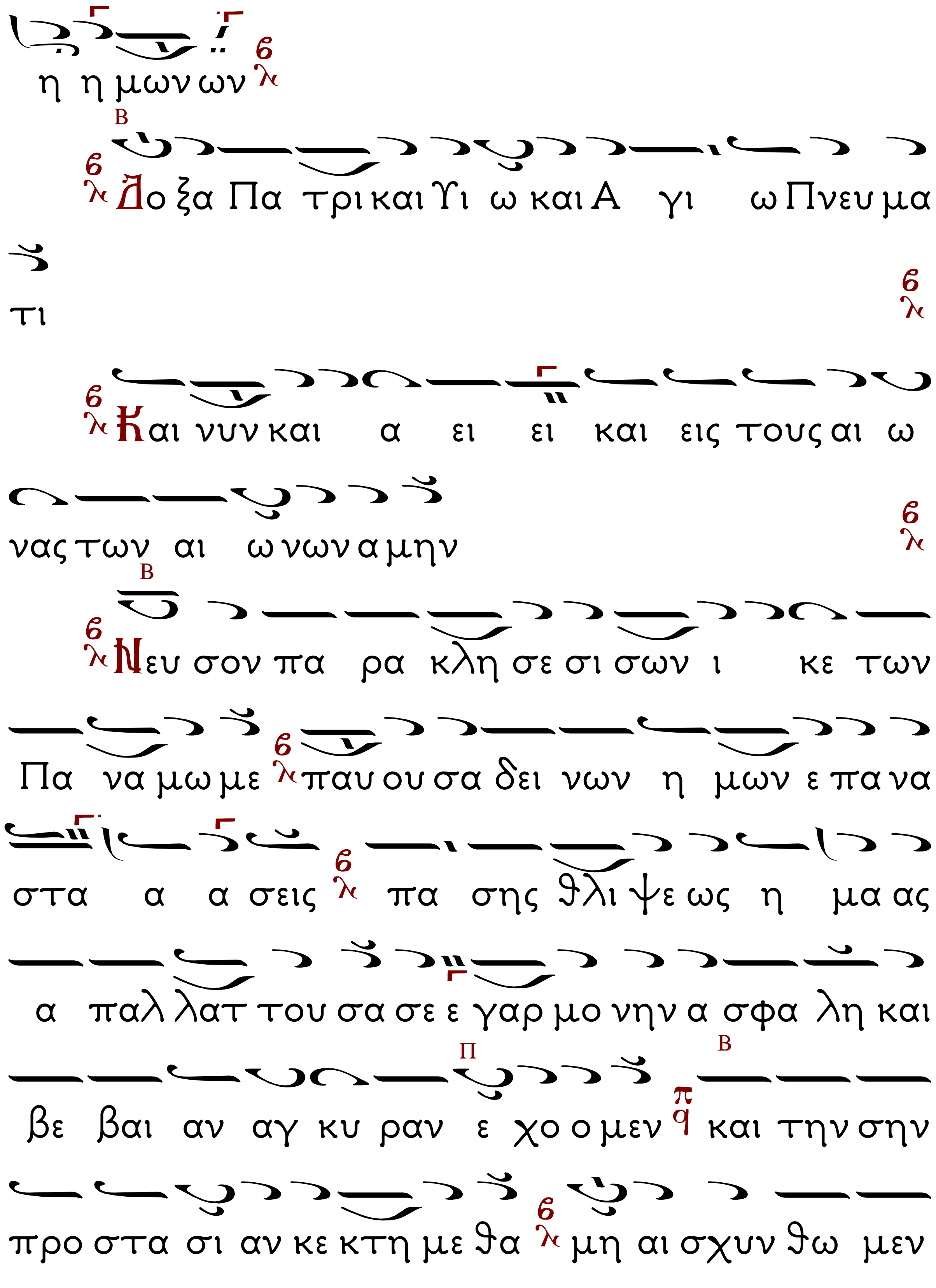
η η μων ων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Νευ σον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των
Πα να μω με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να
στα α α σεις πα σης θλι ψε ως η μα ας
α παλ λατ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και
βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν και την σην
προ στα σι αν κε κτη με θα μη αι σχυν θω μεν

Δε σποι να σε προ σκα λου με νοι σπευ σον εις ι

κε σι ι αν των σοι πι στως βο ω ων των

χαι ρε Δε σποι να η πα αν των βο η θει

α χα ρα και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ω ων

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ & ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Π Ζ Π
νη η ε πα α κου σον π q των πα ρα α κα λου ουν

Ζ Μ
των σε ε ε ε ε ε ε ζ ε ε ε ζ

Θεοτοκία
εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

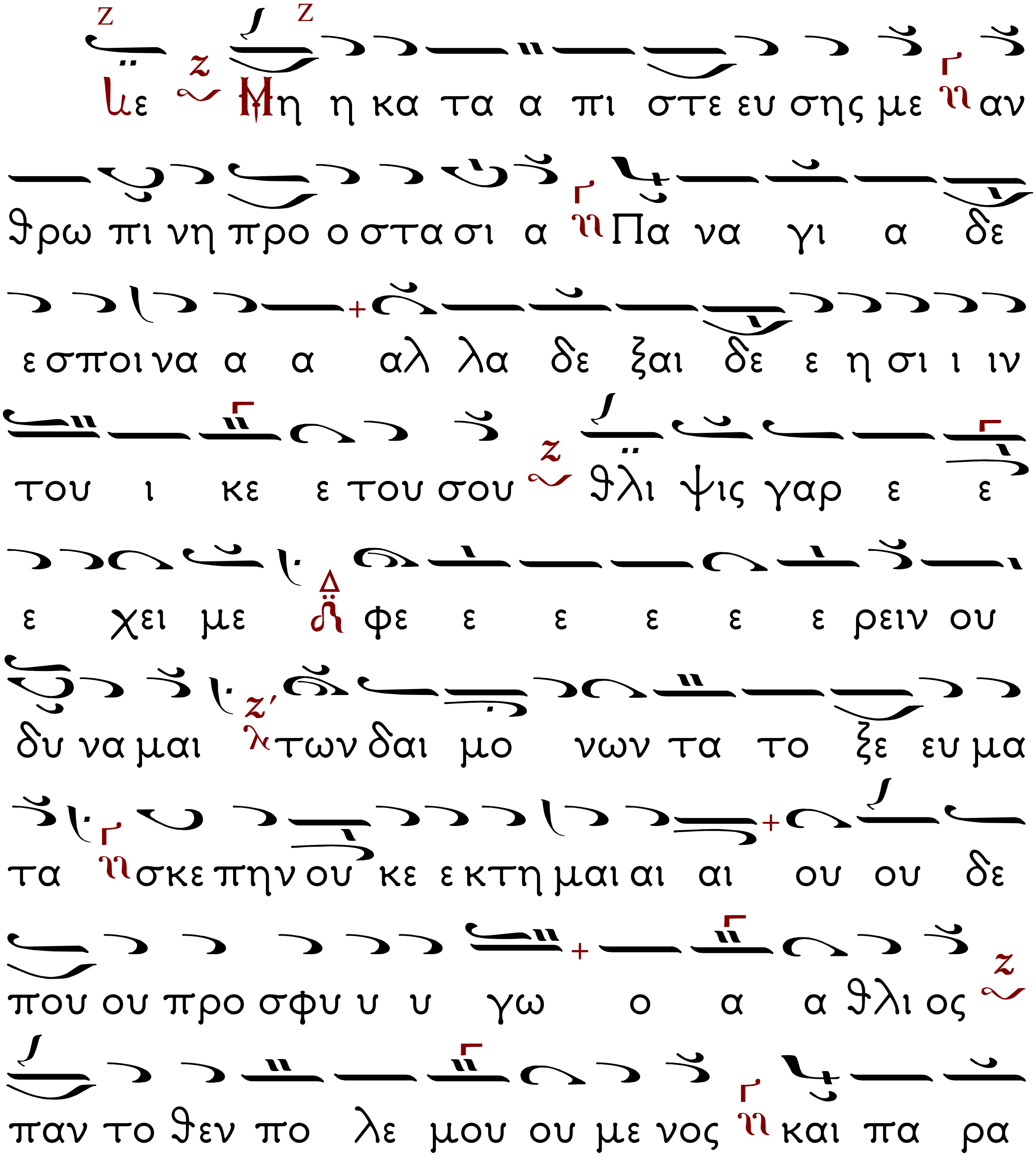

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι

ι α των πι στων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

01-07 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ϗ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

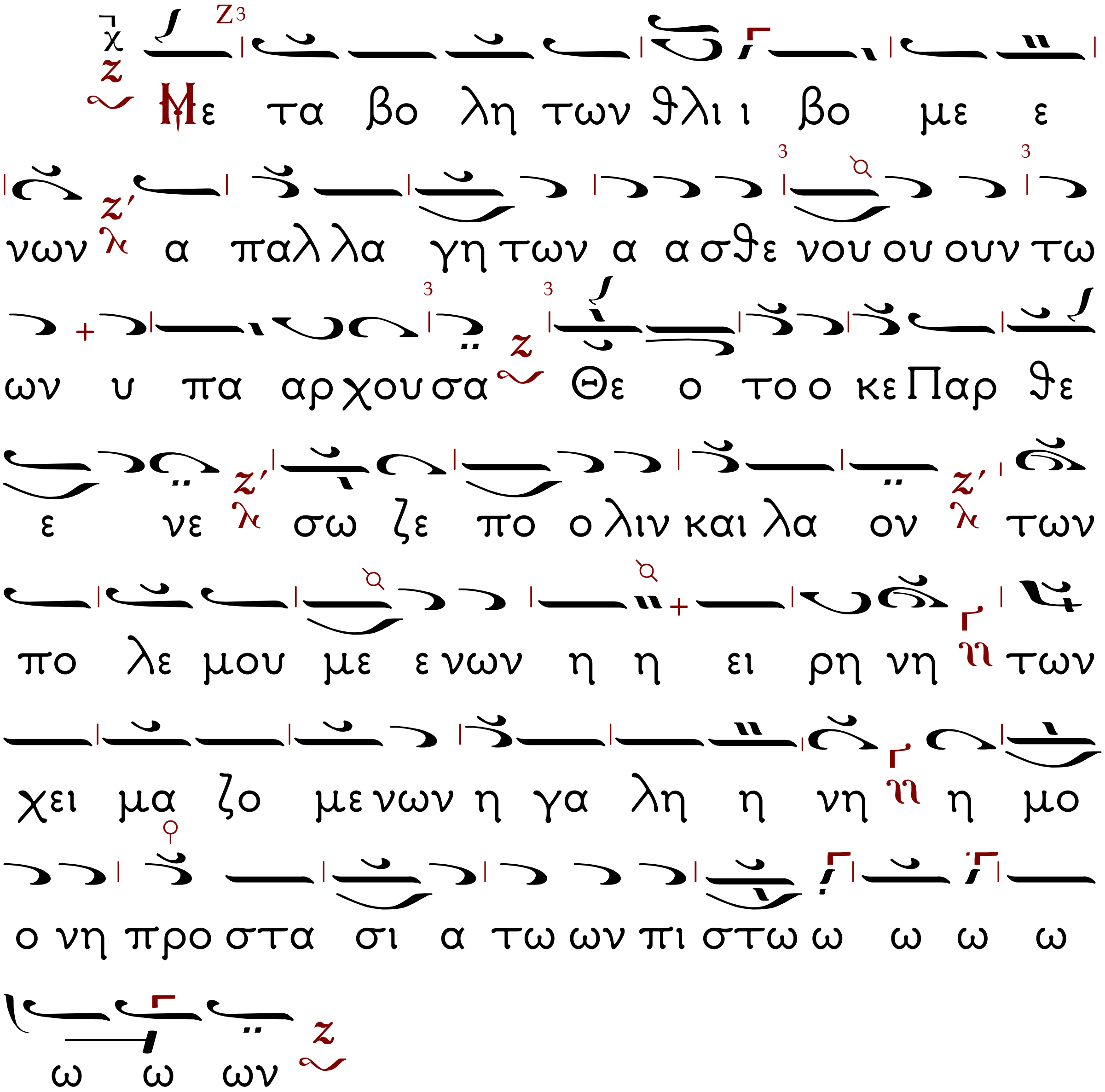

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.